

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ทุนสิ่งประดิษฐ์
กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช

รายงาน

บทประพันธ์เพลงมิตรภาพไทย - นอร์เวย์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โดย

บุษกร สำโรงทอง

781.3
บ672บ

กันยายน ๒๕๔๗

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการสิ่งประดิษฐ์
กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช

รายงาน

บทประพันธ์เพลงมิตรภาพไทย – นอร์เวย์

โดย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร สำโรงทอง

เดือนกันยายน 2546

ชื่อโครงการ บทประพันธ์เพลงมิตรภาพไทย-นอร์เวย์

ชื่อผู้ดำเนินการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญกร สำโรงทอง

เดือนและปีที่สำเร็จ กันยายน พ.ศ. 2546

บทคัดย่อ

บทเพลงมิตรภาพไทย – นอร์เวย์ เป็นงานประพันธ์ที่เกิดจากแรงบันดาลใจในการเดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมด้านดนตรีไทยในประเทศศรีลังกาและประเทศนอร์เวย์เมื่อปีพ.ศ.2542 ผู้ประพันธ์คือผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญกร สำโรงทอง ได้ใช้หลักการประพันธ์เพลงไทยแบบขยายอัตราและตัดทอนอัตรา(ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในบทนำ)เป็นทฤษฎีหลักในการสร้างงานโดยใช้เนื้อเพลง Norwegian Dance No.2 ของ เอ็ดเวิร์ด กรีก (Edward Grieg) นักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงของประเทศนอร์เวย์ ซึ่งเป็นบทเพลงที่มีสำเนียงของดนตรีพื้นเมืองประเทศนอร์เวย์เป็นทำนองต้นคิด บทเพลงนี้ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 7 ท่อน ส่วนนำเป็นจังหวะกลอง เขียนแบบวงกลองของชาวศรีลังกา ท่อนแรกมีสำเนียงแขก และสำเนียงฝรั่ง มีความหวานเมียบ สะท้อนถึงความหนาวเย็นและอ้างว้าง ท่อนสองเป็นทางเก็บ กล่าวถึงฤดูใบไม้ผลิ ท่อนสามมีลักษณะถูกล้อลูกชดหมายถึงการทำงานร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม ท่อนสี่เป็นท่อนที่แสดงทำนองต้นคิดของบทประพันธ์คือ Norwegian Dance No : 2 ท่อนห้าเป็นการแปรทำนองแบบไทยแสดงถึงความตั้งใจในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย ท่อนหกเป็นทำนองที่มีลักษณะเพื่อการเดินรำ จุดหมายเพื่อเขียนแบบทำนองเพลงพื้นเมืองของประเทศนอร์เวย์ ท่อนสุดท้ายมีแนวเร็วแสดงความเร่งรีบในการทำงานด้วยความประสานสามัคคีกันบทประพันธ์นี้เป็นชิ้นงานที่มีคุณค่าในการใช้ดนตรีทำหน้าที่บันทึกประวัติศาสตร์และเป็นสื่อในการสร้างมิตรภาพและสัมพันธ์ภาพที่ดีงามระหว่างประเทศไทย และประเทศนอร์เวย์ ผลงานนี้ได้ถูกนำออกแสดงต่อหน้าสาธารณชนหลายครั้ง และถูกนำไปใช้เป็นส่วนประกอบการเรียนการสอนในประเทศไทย นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ยังได้รับเชิญให้ไปเผยแพร่ผลงานในการจัดการประชุมผลงานของ เอ็ดเวิร์ด กรีก ที่ สมาคมเอ็ดเวิร์ด กรีก (Edward Grieg Association) ณ เมือง ออสโลประเทศนอร์เวย์ เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2546 อีกด้วย

Project Title: Rapport of Thailand - Norway

Name of the Investigator: Bussakorn Sumrongthong

Year : 2003

Abstract

The Rapport of Thailand and Norway is a composition inspired from a journey to Norway and Sri Lanka in 1999 to promote Thai music in a workshop forum. Dr. Bussakorn, the composer, has adapted the Thai music composing method called Augmentation and Diminution to develop this piece by adopting from the Norwegian Dance No.2. This Dance No. 2 is the most famous folksong in Norway that was composed by the well-known composer Edward Grieg. The Rapport of Thailand and Norway consists of 7 parts. The introduction starts with a drum ensemble to imitate the drumming of Sri Lanka. The first part expresses the Sri Lankan and other foreign dialects. The expression in this part is one of coldness and loneliness to mirror the feeling from the composer wintertime trip to Norway. The second part consists of frequent notes in order to reflect the hurried growth associated with the warm and bright arrival of spring. The third part is comprised of two reflective groups of musical instruments in a questioning and answering style. The fourth part is the traditional Norwegian Dance No.2 that the composer uses to show the original piece that has inspired her to compose a Thai rendition. The fifth part is the Thai version of the second half of the original Dance No. 2 in which some of the notes have been changed to highlight the Thai variation pattern. In part 6, the composer has intended to represent the Norwegian folksong rhythmic pattern. The melody in Part 7 is similar to part 6 but the tempo is faster. The composer would like it to express the good collaborative and hard working atmosphere found in a group of diverse people with a common bond. This composition is valuable in terms of being a historical record of a great rapport experienced between the people of Thailand and Norway. The Rapport of Thailand and Norway has been presented to the Thai people many times and received a warm positive response. It has also been used as an example of using the academic approach to music compositions in Thai Universities. Moreover, the composer has been invited to present her work at the October 2003 Grieg Festival by the Edward Grieg Association in Oslo, Norway.

สารบัญ

	หน้า
เนื้อหา	
บทคัดย่อ	i
Abstract	ii
บทนำ	iii
แรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลง	1
คำอธิบายบทประพันธ์	4
บทสรุป	16
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	16
ประวัติ เอ็ดเวิร์ด กรีก	17
ภาคผนวก	20

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทนำ

หลักการประพันธ์เพลงไทยโดยสังเขป

วิธีการประพันธ์เพลงสามารถแบ่งได้เป็น 3 วิธี คือ

1. การประพันธ์โดยใช้เพลงที่มีอยู่เดิมนำมาขยายอัตราขึ้นตัวอย่าง เช่น

ก | -1-2 | -3-4 | (เนื้อทำนองเดิม)

ก1 | --- 1 | -- -2 | ---3 | --- 4 | (ทำนองที่ขยายแล้ว)

จะเห็นว่าทำนองนี้ยาวเป็น 2 เท่าของทำนองแรก

ก2 | 231 | 3232 | 2123 | 1234 | (ทำนองที่ตกแต่งเพิ่มเติม)

ทำนองใน ก2 ได้ถูกเพิ่มเสียงต่างๆ เข้าตกแต่งทำนอง ก1

การประพันธ์ในลักษณะขยายออกนี้ ผู้ประพันธ์สามารถสร้างทำนองใหม่ตามที่ตนคิดขึ้น แต่ทั้งนี้ต้องคงไว้ซึ่งเสียงหลักในทำนองเดิม 1, 2, 3, 4 ให้มากที่สุดแต่บางครั้งอนุโลมให้ไม่ต้องใช้ทุกเสียงถ้าฟังแล้วยังมีเค้าเสียงหลักเดิมอยู่บ้าง

2. การแต่งโดยการตัดทอนทำนองหลักให้เหลือเพียงความยาวครึ่งหนึ่งดังตัวอย่างต่อไปนี้
กรณีนี้จะเป็นในทางตรงข้ามกับการแต่งเพลงในแบบแรก

ข | 1231 | 3232 | 2123 | 1234 | (เนื้อทำนองเดิม)

ข | -1-2 | 13-4 | (ทำนองที่ตัดทอนแล้ว)

3. การแต่งโดยคิดประดิษฐ์ทำนองขึ้นใหม่

การประพันธ์ในลักษณะนี้ให้ความสำคัญอิสระในการสร้างสรรค์เพลง แต่ผู้ประพันธ์มากกว่า 2 วิธีดังกล่าวข้างต้น เพราะผู้ประพันธ์ไม่มีความจำเอนที่จะต้องคำนึงถึงเสียงสำคัญที่จะต้องรักษาไว้นั้น แต่ทั้งนี้การประพันธ์แบบใดก็ตามย่อมต้องอยู่ภายใต้กรอบของลักษณะปฏิบัติตามแบบแผนการประพันธ์เพลงไทย เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์ไทยให้คงอยู่ในผลงานนั้น ๆ

แรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลง

การประพันธ์เพลงมิตรภาพไทย-นอร์เวย์ นี้เกิดขึ้นโดยมีแรงบันดาลใจมาจากความต้องการเล่าเรื่องการเดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมด้านดนตรีไทยในประเทศนอร์เวย์อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเดินทางไปเผยแพร่ดนตรีไทยที่ประเทศศรีลังกาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ความเป็นไปในการเดินทางรวมทั้งเรื่องราวที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดผลงานการประพันธ์ชิ้นนี้มีดังนี้

การเดินทางไปปฏิบัติราชการที่ประเทศศรีลังกา

การเดินทางครั้งนี้เกิดขึ้นหลังจากที่มีการประสานงานติดต่อกันระหว่าง มหาวิทยาลัย เกลาเนีย(Kelaniya University)ประเทศศรีลังกา กับคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และต่อมาคณะศิลปกรรมฯ โดยสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย และภาควิชานาฏศิลป์ได้เข้าร่วมหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อเตรียมการแสดงและได้เดินทางไปประเทศศรีลังการะหว่างวันที่ 9 – 15 กุมภาพันธ์ 2541 โดยประเทศเจ้าภาพได้จัดงาน Multicultural Festival of Asian Musics. ขึ้นภายใต้การสนับสนุนของ ประเทศนอร์เวย์ในการดำเนินการทั้งหมดศาสตราจารย์เซล เซลสแตด (Kjell Skjellstad)จาก มหาวิทยาลัยออสโล ได้เป็นผู้แทนฝ่ายจัดสรรทุนดำเนินงานเป็นประธานในการแสดงร่วมกับนางจิตรา การุณรัตน์ (Mrs. Chitra Karunaratne)ประธานฝ่ายการแสดงประเทศศรีลังกา การแสดงครั้งนี้ประกอบด้วยคณะดนตรีและนาฏศิลป์จาก 5 ประเทศ คือ ศรีลังกา อินเดีย อิหร่าน อินโดนีเซีย และประเทศไทย

ความสำเร็จของงานในครั้งนี้นอกจากการที่คณะนักแสดงจากประเทศไทยได้รับความสนใจอย่างท่วมท้น และได้รับคำชมเชยในความงดงามในการแสดงนาฏศิลป์ และความไพเราะของวงเครื่องสายไทยที่ได้เสนอต่อที่สาธารณชนในหอประชุมของมหาวิทยาลัยและการแสดงครั้งที่ 2 ที่เมือง แคนดี้ แล้ว ความคุ้นเคยที่นักดนตรีทั้ง 5 ประเทศมีต่อกันยังเป็นความสัมพันธ์ไมตรีที่สืบเนื่องต่อมาภายหลังจากการแสดงสิ้นสุดจนถึงปัจจุบัน

นอกจากความสัมพันธ์ส่วนตัวที่มีต่อกันระหว่างนักดนตรี 5 ชาติ ซึ่งยังคงสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันนั้น ความสัมพันธ์ที่เป็นต้นเรื่องทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลงมิตรภาพไทย - นอร์เวย์ คือ ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้ประพันธ์ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้นำคณะการแสดงไปแสดงที่ศรีลังกา กับศาสตราจารย์ ดร.เซลล์ เซลสแตท (Prof. Kjell Skjellstad) ซึ่งเป็นประธานการจัดงานฝ่ายนอร์เวย์ในครั้งนั้น กล่าวคือ ผู้ประพันธ์ได้มีโอกาสพูดคุยกับศาสตราจารย์เซลล์ถึงเรื่องความเป็นไปได้ในการมีความร่วมมือกันระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยออสโล ในด้านการแลกเปลี่ยนบุคลากร เพื่อความสัมพันธ์ที่ดีในด้านการเผยแพร่

วัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยกับประเทศนอร์เวย์ และในโอกาสที่งานได้สิ้นสุดลงได้มีการแลกเปลี่ยนที่อยู่กันเพื่อประโยชน์ในการติดต่อกันต่อไป

การเยือนนอร์เวย์ครั้งแรก สิงหาคม 2542

เมื่อกลับจากประเทศศรีลังกาไม่นานผู้ประพันธ์ได้ทำการติดต่อเชื่อมความสัมพันธ์ที่ติดต่อกันกับ Prof. Kjell อย่างต่อเนื่อง และ 4 เดือนต่อมาผู้ประพันธ์ได้รับเชิญให้ไปเสนอผลงานทางวิชาการในการประชุมดนตรีศึกษานานาชาติเมื่อวันที่ 8 – 12 สิงหาคม พ.ศ.2543 ที่เมืองเบอร์เกน(Bergen) โดยรัฐบาลนอร์เวย์เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางตลอดจนค่าครองชีพทุกรายการ

ในงานประชุมวิชาการดังกล่าวผู้ประพันธ์ได้เสนอบทความทางวิชาการเรื่อง Homrong Sakuru : A composition for the new Millennium ซึ่งมีชื่อไทยว่า โหมโรงอาทิตย์อุทัย ซึ่งเป็นงานประพันธ์ชิ้นแรกซึ่งแต่งขึ้นจากแรงบันดาลใจในช่วงวิกฤติการณ์ทางการเงินของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บทเพลงในการบันทึกภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยปีพ.ศ.2543

(ค.ศ.2000) และเป็นการแสดงความสำนึกในความมีน้ำใจของประเทศญี่ปุ่นที่ได้ช่วยเหลือประเทศไทยโดยการให้เงิน 2 ก้อนใหญ่ คือ มียาซาว่าและOECE (The Overseas Economic Cooperation Fund) การเสนอผลงานวิชาการการประพันธ์เพลงโหมโรงอาทิตย์อุทัยได้รับความสนใจเป็นอย่างดีทั้งนี้ผู้ประพันธ์ได้รับเชิญจากภาควิชาดนตรีและการแสดง (Department of Music and Theatre) มหาวิทยาลัยฮออสโล ให้ไปทำการบรรยายให้คณาจารย์และนักศึกษาฟังถึงวิธีการประพันธ์เพลงไทยและแนวคิดเรื่องการประพันธ์เพลงโหมโรงอาทิตย์อุทัย ซึ่งปรากฏเป็นที่สนใจของผู้ฟังเป็นอย่างยิ่ง

หลังจากเสร็จสิ้นเสนอผลงานดังกล่าว ผู้ประพันธ์ได้เข้าพบอัครราชทูตที่ปรึกษา ณ สถานทูตไทย ณ กรุงออสโล เพื่อเสนอความเห็นในการดำเนินการเพื่อเผยแพร่ดนตรีไทยในประเทศนอร์เวย์ โดยขอความอนุเคราะห์ทางสถานทูตให้ช่วยจัดสรรทุนเพื่อจัดซื้อเครื่องดนตรีไทย 1 ชุดไว้สำหรับเป็นอุปกรณ์ในการสอนและเผยแพร่ดนตรีไทยในอนาคต ซึ่งท่านอัครราชทูตฯ ได้รับไว้พิจารณาเพื่อหาทางดำเนินการต่อไป

การค้นคว้าเรื่องกองทุนแลกเปลี่ยนบุคคลากรจากทบวงมหาวิทยาลัย

หลังจากเดินทางกลับจากประเทศนอร์เวย์ ผู้ประพันธ์ได้เดินทางไปตรวจสอบเอกสารที่สถานที่ทำงาน โดยทันทีและได้พบประกาศรับสมัครทุนแลกเปลี่ยนบุคคลากรของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งจะหมดเขตรับสมัครในวันถัดไป จึงรีบดำเนินการติดต่อกับศาสตราจารย์เชลล์ในเย็นวันนั้นโดยหาหรือถึงเรื่องการเดินทางไปเป็นผู้บรรยายพิเศษในภาควิชาดนตรีกับการละครซึ่งได้รับการตอบรับโดยทันทีเช่นกันในวันนี้ ด้วยเหตุนี้การส่งใบสมัครเพื่อขอรับทุนสนับสนุนการเดินทางไปมหาวิทยาลัยฮออสโลจึงดำเนินไปได้อย่างทันการณ์ และผลการตัดสินใจอนุมัติทุนดังกล่าวในอีก 1 เดือนต่อมาก็ปรากฏชื่อผู้ประพันธ์เป็นหนึ่งในสองผู้รับทุนทบวงฯ ซึ่งเสนอโดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลังจากที่ผู้ประพันธ์ได้รับแจ้งผลการพิจารณาทุนได้ไม่นาน ทางสถานทูตไทยแห่งเมือง
ออสโลได้แจ้งมาเพื่อขอให้ทำการเขียนโครงการเพื่อเสนอขอเครื่องดนตรีไทยไปยังกระทรวงการต่าง

ประเทศในนามของสถานทูต โดยระบุความต้องการ วัตถุประสงค์ และเครื่องดนตรีที่จำเป็น ซึ่งใน
เวลา 2 เดือนต่อมาจึงได้รับข่าวว่าข้อเสนอดังกล่าวได้รับการพิจารณาอนุมัติจากกระทรวงฯ การจัด
ซื้อจึงเกิดขึ้นและดำเนินการเสร็จสิ้นรวมถึงการจัดส่งเครื่องดนตรีไปยังเมืองออสโลเป็นไปได้อย่าง
รวดเร็วและถึงก่อนเวลาที่ผู้ประพันธ์เดินทางไปเพียง 1 สัปดาห์ เท่านั้น

ในวันแรกที่ผู้ประพันธ์เดินทางไปถึงห้องที่จัดเก็บเครื่องดนตรี(ซึ่งสถานที่คือThe
Norwegian Music Academy) ได้มีการจัดการสัมมนาเพื่อออกอากาศในรายการของ Norwegian
National Radio ถึงการเดินทางมาถึงของเครื่องดนตรีไทยชุดใหญ่ มีผู้มาต้อนรับประกอบด้วยผู้
อำนวยการ Norwegian Music Academy และศาสตราจารย์ผู้สอนในภาควิชาดนตรีหลายฝ่าย

การส่งมอบเครื่องดนตรีมีขึ้นเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2543 จัดขึ้นที่สถานทูตไทย ทั้งนี้มีสื่อ
มวลชนหลายฝ่ายมาร่วมเป็นสักขีพยานในการจัดมอบเครื่องดนตรีไทยให้กับสถาบัน Norwegian
Music Academy ดังกล่าว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำอธิบายบทประพันธ์

ท่อนนำ

The musical score for the introduction of Klong Kheak is presented in three staves, each labeled 'Klong Kheak 1', 'Klong Kheak 2', and 'Klong Kheak 3'. The music is written in a 2/4 time signature and uses a treble clef. The first staff (Klong Kheak 1) features a series of eighth notes and quarter notes, starting with a quarter rest. The second staff (Klong Kheak 2) follows a similar rhythmic pattern. The third staff (Klong Kheak 3) begins with a whole rest, followed by a quarter note, a quarter rest, and a quarter note. The score is set against a background of a faint watermark featuring a Thai royal emblem and the text 'สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย' and 'ศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม'.

ท่อนนำใช้กลองแขกตัวผู้ ตัวเมีย ตีลือกัน และกลองลูก หรืออาจใช้กลองชนิดอื่นก็ได้ ตีรัวหน้าเดียวเป็นจังหวะเลียนแบบวงกลองของประเทศศรีลังกา โดยดำเนินจังหวะ 1 หน้าทับ ทั้งหมด 30 รอบ ผู้บรรเลงกลองสามารถแทรกลูกเล่นเพื่อเพิ่มอรรถรสตามความฉับคหรือตามแนวคิดของผู้ปรับวงได้

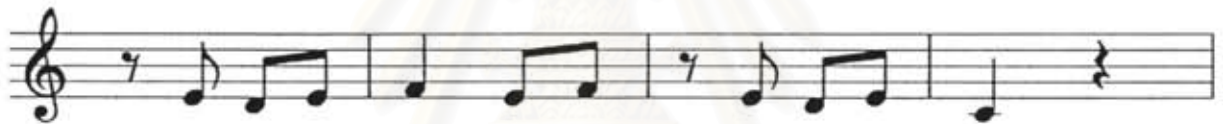
ความหมาย

ช่วงกรีนนี้ มีผู้ประพันธ์ต้องการที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่ได้เคยสัมผัสกับการบรรเลวงกลองของประเทศศรีลังกา ซึ่งมีการเดินร่าอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะประกอบ มีจังหวะที่ให้ความสนุกสนานรื่นเริง การแสดงดังกล่าวเป็นการเดินร่าของชาวบ้านที่มาชุมนุมพร้อมเพรียงกันในโอกาสที่สำคัญ

ท่อน 1

การดำเนินทำนองของประโยคขึ้นต้น ใช้วิธีการที่เรียกว่า กรอ กล่าวคือเครื่องดนตรีดำเนินทำนอง
ประเภทเครื่องตีนั้นบรรเลงโดยใช้มือซ้ายและขวาตีสลับกันเป็นการลากเสียงให้ยาวขึ้น สำหรับ
เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายและเครื่องเป่าก็ดำเนินทำนอง โดยลากเสียงยาวเช่นกัน

ทำนองของเพลงจะมีลักษณะของการกระโดดเสียงเป็นการเลียนแบบการดำเนินทำนองของดนตรี
ตะวันตก หรือเรียกว่า เป็นการสร้างทำนองให้เป็นทางสำเนียงฝรั่งนั่นเอง

ประโยคที่ 4-5 ยังคงดำเนินทำนองแบบทางกรอแต่ลักษณะสำเนียงจะเปลี่ยนไปในทางแขกเนื่องจากผู้ประพันธ์มีจินตนาการถึงท่วงทำนองของเพลงของชาวศรีลังกาในการแสดงงาน "Multicultural Festival of Asian Music" ที่กรุงโคลัมโบ ผู้ประพันธ์ตั้งใจที่จะทำให้ท่อนที่ของเพลงนี้แสดงออกถึงการหวนรำลึกถึงบรรยากาศที่ประเทศศรีลังกา อันเป็นจุดสำคัญที่ทำให้เกิดการเดินทางมาประเทศนอร์เวย์ดังที่กล่าวไว้ในบทบรรยายเรื่องการเดินทางไปเผยแพร่ดนตรีไทยที่ประเทศนอร์เวย์ข้างต้น

ความหมาย

ช่วงขึ้นต้นมีลักษณะเสียงที่ลากยาว ทำให้มีความอ่อนหวาน สะท้อนความรู้สึก เหงา และอ้างว้าง เป็นการถ่ายทอดจากจินตนาการของผู้ประพันธ์ที่มีความรู้สึกหวนและวังเวงใจเมื่อได้ไปเยือนประเทศนอร์เวย์ในช่วงฤดูหนาว ซึ่งเมื่อมองออกมาจากหน้าต่างที่พัก จะเห็นหิมะขาวโพลนมีความเยือกเย็นและไม่ค่อยพบเห็นผู้คนตามท้องถนน ทำให้คิดถึงเมืองไทยที่เคยมีผู้คนอยู่จอบนท้องถนน มีความอบอุ่น เมื่อมีเพื่อนมากมายอยู่รอบข้าง

ท่อน 2

ท่อนสองนี้มีการดำเนินทำนองต่างจากท่อนแรก โดยมีการบรรเลงแบบ ทางเก็บ โดยทุกๆ เครื่องดนตรีต้องทำหน้าที่แปรทำนองจากทำนองหลัก ไปเป็นทำนองของเครื่องดนตรีของคน มีการใช้ เครื่องไปเลียนเสียงนกร้องประกอบ ไปเป็นระยะ ๆ บ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงฤดูกาล จังหวะกลอง ไซ้ จังหวะหน้าทับปรบไม้ 2 ชั้น

ความหมาย

การดำเนินทำนองแบบ ทางเก็บ ทำให้บรรยากาศของเพลงเปลี่ยนไปในทางที่มีความสดใส กรีกกรื้นขึ้น ผู้ประพันธ์ต้องการให้ทำนองมีความเปลี่ยนแปลง เพื่อแสดงถึงเวลาของฤดูกาลที่ได้ เปลี่ยนจากฤดูหนาวเป็นช่วงฤดูใบไม้ผลิ ความเขียวทงาวิ้งแวงล่อซ ๆ งามหายไป มีบรรยากาศขี้มขมขมที่ ผู้คนออกมาเดินตามท้องถนนมากขึ้นเพราะอากาศเริ่มอบอุ่นขึ้น จังหวะที่ไม่รู้จักผู้คน ต่างๆ ก็เริ่มรู้จักผู้คน มีการเริ่มต้นวางแผนงานร่วมกัน ทำให้เกิดความหวังถึงความสำเร็จที่จะเกิดขึ้น โลกมาตลอด

ท่อน 3

การดำเนินทำนองของท่อน3 ขึ้นต้นด้วยการดำเนินทำนองแบบลูกล้อ ใช้เครื่องดนตรีประเภทเครื่อง
 น้ํา เช่น ระนาดเอก ฉิ่งวงเล็ก และ ซอด้วง เป็นผู้ทำทำนองลูกล้อ และเครื่องที่ดำเนินทำนองเป็น
 เครื่องตามเช่น ฉิ่งวงใหญ่ ระนาดทุ้ม ซออู้ จะเข้ เป็นพวกที่ทำทำนองลูกซัด จะเห็นได้ว่าประ โยค
 ที่1 ของท่อนนี้ดำเนินทำนองอย่างหนึ่งแต่พวกเครื่องตามนั้นดำเนินทำนองต่างออกไป วิธีการดำเนิน
 ทำนองเช่นนี้ เรียกว่าการดำเนินทำนองแบบ ลูกล้อ ลูกซัด

ประโยคที่ 3 และ 4 มีการดำเนินทำนองแบบลัดเคลื่อน พวกนำคือพวกหน้าที่ดำเนินทำนองลูกลัด
เปลี่ยนไปดำเนินทำนองแบบลัดเคลื่อน ก็ดำเนินทำนองไปล่วงหน้าจังหวะ พวกหลังดำเนิน
ทำนองตามพวกหน้าแต่บรรเลงตามจังหวะปกติ ทำนองลัดเคลื่อนเช่นนี้จะดำเนิน ไปจนจบท่อน 3
จังหวะหน้าทับในท่อนนี้ใช้หน้าทับปรบไก่สองชั้น

ความหมาย

ท่อนนี้แสดงความหมายถึง การทำงานร่วมกัน ระหว่างคนต่างวัฒนธรรม ซึ่งย่อมมีความขัดแย้งกัน
บ้างเข้าใจกันบ้าง แต่ก็ร่วมมือทำงานกันได้อย่างสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มีความเข้าใจกันในระยะต่อ
มา

ท่อน 4

The musical score for Tuen 4 consists of five staves of music. The first staff begins with a whole rest, followed by a series of eighth and quarter notes. The subsequent staves continue the melodic line with similar rhythmic patterns, including eighth-note runs and quarter-note accompaniment. The time signature is 2/4, and the key signature is one flat (B-flat major or D minor).

ทำนองเดิมของ Norwegian Dance No. 2 ของ เอ็ดเวิร์ด กรีก ถูกนำมาบรรเลง โดยใช้ไปไกลถึงใน
เครื่องดนตรีสมัยเบบเครื่องดนตรีคล้ายไวโอลินซึ่งเป็นเครื่องดนตรีพื้นเมืองของชา นลั ก์ นี้ ชื่อ

Hardanger Fiddle ในการขึ้นคันทันประโยค

หลังจากจบประโยคแรก เครื่องดนตรีไทยทยอยบรรเลงพร้อมไวโอลินทีละชิ้น และบรรเลงพร้อมกันในตอนท้าย โดยดำเนินทำนองตามแบบทำนองที่ประพันธ์โดย เอ็ดเวิร์ด กรีก ทุกประการ

ไม้ช่วงทำนองเปลี่ยน (variation) ของ Norwegian Dance No.2 นี้ มีความเปลี่ยนแปลงจากท่วงทำนองที่เดินร่าแบบชาวบ้านอย่างสนุกสนาน ไปเป็นท่วงทำนองที่ตื่นเต้นเร้าใจ บทประพันธ์นี้ใช้วงดนตรีออร์เคสตราวงใหญ่บรรเลงกับเปียโน และที่สำคัญอันเป็นจุดเด่นของเพลงนี้ คือ การบรรเลงเปียโน 4 มือ (ใช้ผู้เล่น 2 คน) อันเป็นที่รู้จักของชาวนอร์เวย์ และนักดนตรีตะวันตกทั่วโลก จึงหะหน้าทำนองนี้ใช้หน้าทับสองไม้สองชั้นหรือหน้าทับอื่นๆ หรือไม่ต้องใช้กลองก็ได้ ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ริบวงตัดสินใจ ได้ตามความเห็นสมควร

ความหมาย

ถ้ามารวมกันระหว่างดนตรีไทยและดนตรีตะวันตกมีข้อจำกัดในเรื่องกัน โดเสียงเบ๊กจากดนตรีไทยมีกัน โดเสียงที่ประกอบด้วย 7 เสียงเต็มในขณะที่กัน โดเสียงดนตรีตะวันตกประกอบด้วยกัน โดเสียงเอก โครมาติกสเกลซึ่งมีครึ่งเสียงปรากฏ แม้จะความไม่เท่ากันนี้จะปรากฏในการบรรเลงเพลงนี้ แต่ถ้านักดนตรีตะวันตกที่บรรเลงไวโอลินมีความเข้าใจดนตรีไทยเป็นพื้นฐาน และผู้ริบวงดนตรีไทยมีความเข้าใจในเรื่องระดับเสียงดังกล่าวจึงทำให้สามารถจัดการกัน โดเสียงที่ใกล้เคียงกับแบบที่ใหญ่มา “เสียงก๊ดกัน” หรือ “เสียงไม่เข้ากัน” ไปได้ส่วนหนึ่ง แต่ถ้าเรื่องด้ ขตรีถ

ดนตรีประเภทเครื่องดำเนินทำนองประเภทเครื่องตีของไทยนั้น ไม่สามารถหลบหลีกเลี่ยงเต็มได้ ผู้ประพันธ์จึงใช้ทำนองของดนตรีไทยแบบเดิมเลียนแบบ ให้ใกล้เคียงทำนองแบบตะวันตก โดยไม่เปลี่ยนการตั้งเสียงตามแบบดนตรีตะวันตก เพื่อคงเอกลักษณ์เสียงไทยไว้อย่างภาคภูมิใจ

ท่อน 5

ลักษณะการประพันธ์ในท่อน 5 นี้เป็นการประพันธ์โดยเลียนแบบช่วงหลังของ Norwegian Dance No.2 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการบรรเลงแบบเร็ว หรือตามศัพท์สังคีตของไทย หมายถึง การบรรเลงแบบทางซี้ โดยเพิ่มโน้ตเป็น 2 เท่าของโน้ตเดิมในช่วงแรก การดำเนินทำนองในช่วงแรกของท่อน 5 นี้ ใช้วิธีการดำเนินทำนองแบบลูกล้อ โดยเพิ่มตัวโน้ตให้มากขึ้น เป็นจังหวะที่เร็วขึ้นกว่า Norwegian Dance No.2

ช่วงแรก เครื่องดนตรีประเภทเครื่องนำบรรเลงก่อน จะเห็นได้ว่าโน้ตของประโยคแรกนั้นมีลักษณะที่เปลี่ยนไปเล็กน้อยจากทำนองเดิม ทั้งนี้เพื่อเป็นการแสดงเอกลักษณ์ของทำนองแบบไทย เพราะทำนองเดิมที่เปลี่ยนไปนั้นให้ความรู้สึกเป็นทำนองเพลงไทยมากกว่า Norwegian Dance No.2 ของเดิม ช่วงการเปลี่ยนทำนองนี้ ผู้ประพันธ์จัดให้เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีตาม บรรเลงทำนองเหมือนกับทุกประการกับทำนองที่

บรรเลงโดย เครื่องดนตรีพวกหน้า ความแตกต่างของท่อน 4 กับ ท่อน 5 คือ ท่อน 5 นั้นไม่บรรเลง ในช่วงต้นของ Norwegian Dance No.2 แต่บรรเลงเลียนแบบในช่วงหลังเท่านั้น เหตุผลเนื่องจาก ท่อน 5 ในช่วงต้นของ เอ็ดเวิร์ด กรีก มีความไพเราะเป็นเอกลักษณ์ของชาวนอร์เวย์ อย่างสมบูรณ์ แล้วการทำเลียนแบบไม่สามารถที่ลบล้างความไพเราะและ คิคุ นั้นได้ แต่ในช่วงหลังมิได้เป็น ความ เคยหูของผู้ฟังเพราะเป็นช่วงแปรทำนอง การแต่งทำนองล้อเลียนจึงเป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายกว่า และสามารถแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของคนรีไทยในการที่จะทำ ทางขี้เลียนแบบทำนอง คนรีตะวันตก ที่จริงแล้วการบรรเลงแบบขี้นี้มีมาแต่สมัยโบราณกาลแล้ว โดยภูมิปัญญาโบราณจารย์ไทย ซึ่งหาฟังได้จากการบรรเลง เช่นเพลงทยอย หรือเพลงเดี่ยวต่างๆ เป็นต้น

ความหมาย ผู้ประพันธ์มีความตั้งใจที่จะแสดงศักยภาพของคนรีไทย ในการบรรเลงที่รวดเร็วชัดเจนมีการแปรทำนองเป็นของชาติตน ได้อย่างแนบเนียนจากทำนองที่แต่งโดยชาวตะวันตก

ท่อน 6

The image displays the musical notation for 'Tuen 6'. It consists of four staves of music written in a treble clef with a 2/4 time signature. The first three staves contain the main melody, which is a rhythmic sequence of eighth and sixteenth notes. The fourth staff shows a double bar line with repeat dots, indicating the end of the section.

ท่วงทำนองของท่อนนี้ นำมาจากการขยายเสียงตกของท่อน 5 ทำเป็นทำนองแบบรื่นเรริงสนุกสนาน ลักษณะการดำเนินทำนองของท่อน 6 เป็นลักษณะของการบังคับทาง โดยเครื่องดนตรีดำเนินทำนองทุกชั้นถูกกำหนดให้บรรเลงทางเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อรักษาเอกลักษณ์ของทำนองเพลงที่มีลักษณะแบบเรียบง่ายสามารถจดจำได้คิคุหู เพียงได้อินไม่กี่ครั้ง ลีลาจังหวะของท่อนนี้ใกล้เคียงกับจังหวะการเดินรำแบบพื้นเมืองของชาวนอร์เวย์

วิธีการบรรเลงของท่อน 6 จะมีลักษณะพิเศษที่เรียกว่าการดำเนินทำนองแบบ โขยก เป็นช่วง ๆ เพื่อเพิ่มความสนุกสนานแก่การเดินรำแบบพื้นเมือง ผู้ประพันธ์ได้จัดให้มีการแสดงเดินรำประกอบในท่อนนี้ด้วย

ความหมาย

ผู้ประพันธ์ต้องการบรรยายถึงการกระโดดโลดเต้น และแสดงอารมณ์ที่รื่นเรริงสนุกสนานของพวกชาวบ้านที่มารวมตัวกันหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว การบรรเลงท่อน 7 นี้ผู้ประพันธ์มีแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ในการเดินทางไปเผยแพร่ผลงานวิชาการที่เมืองเบอร์เกน (Bergen) ซึ่งผู้ให้ทุนจัดให้ไปทัศนศึกษาที่หมู่บ้านชนบทในฟาร์มแห่งหนึ่งซึ่งมีการเดินรำของชาวบ้านที่มีการจับมือกันเป็นวงกระโดดไปมา

ท่อน 7

ท่วงทำนองของท่อนนี้เหมือนกับทำนองท่อน 6 แต่เพิ่มความเร็วของจังหวะเป็นสองเท่า ลักษณะการดำเนินทำนองของท่อน 7 เป็นลักษณะบังคับทางเช่นกัน เครื่องดนตรีพวกหน้าบรรเลง ทำนองเช่นเดิมแต่เว้นเสียงตกแต่ละวรรคให้เครื่องดนตรีพวกหลัง บรรเลง (ผู้ปรับกำหนดชนิดของ เครื่องดนตรีได้) เครื่องกำกับจังหวะหยุดเมื่อพวกหน้าบรรเลง และตีพร้อมกับพวกหลัง เป็นการเน้น ข้ำเสียงตกแต่ละวรรคให้มีความครึกครื้นมากขึ้น

ความหมาย

ผู้ประพันธ์ต้องการแสดงออกถึงความสมัครสมานสามัคคี และการเปิดโอกาสให้แก่กัน ในการ ทำงานมีการแบ่งหน้าที่ และประสานงานกันอย่างเป็นหนึ่งเดียว ทำให้งานบรรลุถึงจุดหมายได้โดย เร็ว

ท่อนลงจบ

ท่อนลงจมนี่ดำเนินทำนอง โดยการเล่นแบบลูกลงจบ (ลูกหมด) ของไทยแต่เปลี่ยนแปลงทำนองใหม่ โดยยังคงเอกลักษณ์ของทำนอง Norwegian Dance No.2 อยู่ จะสังเกตเห็นได้จากช่วงทำนองไล่เสียงลง ซึ่งเป็นลักษณะของกลอนสลับ แบบหนึ่ง ในช่วงประโยคสุดท้ายระนาดเอกใช้วิธีกวาด เพื่อนำไปสู่จังหวะที่เร็ว เร็วขึ้น ไปสู่การลงจบแบบหยุดอย่างรวดเร็ว เครื่องดนตรีทั้งหมดดำเนินทำนองเกาะกลุ่มกัน เนื่องจากอัตราจังหวะจะเร็วมาก ซึ่งต่างจากการลงลูกหมดแท้ๆของไทย ซึ่งมีการแบ่งเป็นพวกหน้าและพวกหลัง มีการลักเลื่อมกันก่อนลงจบ

ความหมาย

ผู้ประพันธ์มีเจตนาที่จะคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของการดำเนินทำนองลงจบแบบลูกหมดของไทยในขณะเดียวกันก็รักษาลักษณะคล้ายทำนองเดิมของเพลงไว้ เพื่อแสดงถึงความสำเร็จของการทำงานร่วมกันของชาวไทยกับชาวนอร์เวย์ ความพร้อมเพรียงในช่วงลงจบหมายถึงความเห็นพ้องต้องกันในการทำงาน อันนำไปสู่ความสำเร็จตามความ

ภาคหมาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสรุป

บทเพลงมิดรภาพไทย - นอร์เวย์ เป็นงานประพันธ์ในแนวการผสมผสานกันทางวัฒนธรรม กล่าวคือ ผู้ประพันธ์ ใช้ความรู้ในด้านทฤษฎีคีรัยวงศิลป์ไทยเป็นส่วนสำคัญในการสร้างงาน โดยเฉพาะการใช้หลักการประพันธ์เพลงไทยแบบชายชยัตตรา และคัตตอนัตตราซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในบทนำเป็นทฤษฎีหลัก โดยใช้เนื้อเพลง Norwegian Dance No : 2 ของ เอ็ดเวิร์ดกรีก ซึ่งเป็นบทเพลงที่มีสำเนียงของคนครึ่งพื้นเมืองของประเทศนอร์เวย์เป็นทำนองคันทิด การพบกันทางวัฒนธรรมในบทประพันธ์นี้คือภาพสะท้อนถึงความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานบนพื้นฐานของความแตกต่างทางวัฒนธรรม บทประพันธ์นี้เป็นชิ้นงานที่มีคุณค่าทั้งในเชิงการบันทึกประวัติศาสตร์ และการจารึกสัมพันธภาพที่ดีงามระหว่างประเทศไทย และประเทศนอร์เวย์ ด้ายทอดออกมาเป็นกลิ่นอายของทั้งสองวัฒนธรรมอย่างแนบชิด

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

บทประพันธ์นี้สามารถนำไปใช้ได้ในการประกอบการสอนรายวิชาการประพันธ์เพลงไทย และวิชาการปรับวงชั้นสูง ระดับปริญญาบัณฑิตและปริญญาโทบัณฑิตของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาฯ ซึ่งจะสามารถทำให้นิสิตได้เข้าใจถึงหลักการประพันธ์เพลง และการปรับวงชั้นสูง นอกจากนี้ยังสามารถนำมาใช้เป็นตัวอย่างได้ดีในการสร้างงานดนตรีที่แสดงจุดร่วมของวัฒนธรรมที่ต่างกันเป็นการสานความเข้าใจของคนต่างวัฒนธรรม สามารถเป็นสื่อประสานความเข้าใจซึ่งกันและกันในระดับนานาชาติ ซึ่งจะนำมาซึ่งความสุข และสันติภาพแก่มนุษยชาติได้ในอนาคต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติเอ็ดเวิร์ด กรีก (Edward Grieg)

เอ็ดเวิร์ด กรีก เกิดวันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 1843 ณ เมืองเบอร์เกน(Bergen) ประเทศนอร์เวย์ เขากือนักประพันธ์เพลงคนสำคัญของประเทศนอร์เวย์ และเป็นนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงระดับโลก เขาหมักหมมอย่างมหาศาลต่อประวัติศาสตร์ดนตรีของนอร์เวย์ การที่เขาเป็นศูนย์กลางนั้นเป็นเพราะบรรยากาศในช่วงเวลาที่เขาใช้ชีวิตอยู่ เขาเป็นคั้งเพชรในหมู่ขบวนการลัทธิโรแมนติกแห่งชาติ และงานของเขาเป็นตัวแทนของความฝันที่บรรดานักดนตรีและผู้รักวัฒนธรรมชาวนอร์เวย์ได้ทำนุบำรุงมานานหลายศตวรรษ ความคิดในเรื่องของศิลปะและ โดยเฉพาะในเรื่องของคนตรีในขณะนั้น แสดงออกถึงบุคลิกของชาติได้ถึงจุดสูงสุดในครึ่งหลังของศตวรรษที่ 19 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการรวบรวมและตีพิมพ์งานเพลงพื้นบ้านนอร์เวย์สำคัญๆ ออกมา

ระหว่าง ค.ศ. 1858-1862 กรีก ศึกษาที่โรงเรียนสอนดนตรีในเมืองไลป์ซิก (Lipzig) และงานชิ้นแรกๆของเขาจัดอยู่ในขนบโรแมนติกแบบเยอรมันอย่างชัดเจน แต่ต่อมาเขาได้พัฒนาภาษาที่กลมกลืนมีสีสันอย่างชาญฉลาดที่ละน้อยด้วยการนำผสมกับองค์ประกอบจังหวะและทำนองที่หยิบยืมมาจากเพลงพื้นบ้านของนอร์เวย์ และตั้งแต่ทศวรรษที่ 1970 เป็นต้นมา ดนตรีของกรีกมีคุณลักษณะที่บ่งบอกถึงความกลมกลืนขั้นสูง โดยเฉพาะในงานชิ้นหลังๆของเขานั้นทำให้เกิดความก้าวหน้าในการสร้างลีลาหลากหลายให้เกิดขึ้นกับดนตรียุโรปในช่วงขึ้นศตวรรษใหม่

กรีกมีส่วนร่วมในชีวิตดนตรีของเมืองคริสเตียนีย (Christiania) กรุงออสโล และ เบอร์เกน และ โบลู เมะนักเปียโน ผู้ควบคุมวง และนักประพันธ์ เขาได้ออกแสดงคอนเสิร์ตทำประสานความสัวร์สอ่วมสุดหลายแห่งในยุโรป งานของเขาได้เป็นศูนย์กลางของชีวิตดนตรีของชาวนอร์เวย์ ทั้ง

ด้านสาธารณะและส่วนตัว แน่ใจที่ว่าเป็นเวลาหลายรุ่นแล้วที่ชื่อกรีกใช้เป็นคำเหมือนคำแทนแนวคิดของคนนอร์เวย์

กรีก เป็นนักประพันธ์ที่อ่อมตัวและมีจินตนาการสูง การรักการทำงานของเขาเป็นอิทธิพลที่ได้รับมาจาก อี เอฟ เวนเซล ครูที่เขาชื่นชม เขาศึกษาดนตรีอย่างกระตือรือร้นและฝึกฝใจจนเสียสุขภาพ เขาป่วยด้วยโรคเชื้อหุ้มปอดอักเสบอย่างรุนแรงซึ่งเป็นปัญหาต่อการหายใจตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ แม้ว่ากรีกจะเคยเดินทางบ่อย แต่เขาก็มักจะคิดถึงบ้านและก็ไม่ค่อยนำเพลงที่เขาบันทึกนอร์เวย์ บ้านเกิดของเขาไป โดยทั่วไปแล้ว ชีวิตของกรีกเป็นชีวิตที่เรียบง่าย เขาเดินทางไปต่างประเทศในฤดูหนาว อุทิศเวลาเกือบทั้งหมดให้กับงานประพันธ์เพลงในฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน และเล่นดนตรีตามต่างจังหวัดกับเพื่อนๆ ในฤดูใบไม้ร่วง

กรีกไม่ได้เป็นที่รู้จักในฐานะนักเปียโนคอนเสิร์ตในช่วงที่เขาใช้ชีวิตอยู่ แม้ว่าเขาจะเป็นที่ชื่นชอบและเป็นที่ยอมรับในยุโรปก็ตาม เขาเหมือนกับชูเบิร์ตที่เขาเป็นนักเปียโนที่มีความสามารถ เขาแสดงเปียโนด้วยเพลงนอร์เวย์หลายครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่เขาและคนอื่นๆ เช่น ริคาร์ด นอร์ดราค (Rikard Nordraak) เป็นผู้ประพันธ์

นอกจากนั้น กรีกมักจะเล่นเปียโนคู่กับ นินา ฮาเกอร์บ Nina (Hagerup) ภรรยาของเขา โดยเพลงที่เล่นส่วนมากจะเป็นเพลงของเขาเอง เมื่อเขามีอายุมากขึ้น เขาก็บันทึกเสียงเพลงของเขาด้วยตัวเอง

โดยสรุปแล้ว กรีก เรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มีพรสวรรค์ด้านดนตรีที่เยี่ยมที่สุดในนอร์เวย์ การเล่นดนตรีของเขานั้นนุ่มนวลและเรียบง่าย และมีอารมณ์รักชาติรุนแรง

ความเรียบง่ายและความเป็นชาตินิยม คือลักษณะหลักของดนตรีของกรีก เพลงของเขาจะครอบคลุมลักษณะความเป็นนอร์เวย์ซึ่งก็คือ ความสันโดษและความสงบของชนบท ภาพชาวบ้านและธรรมชาติบนเนินเขา รวมทั้งจิตวิญญาณของชาวนอร์เวย์ ด้วยคุณลักษณะความเป็นชาตินิยมนี้เอง ดนตรีของเขาจึงบริสุทธิ์ มีเสน่ห์ สง่า สดใส และเปี่ยมด้วยอารมณ์อยู่ตลอดเวลา เคอพูซซีได้กล่าวว่า เขาเป็น “ลูกกวาดห่อด้วยหิมะ” ในขณะที่ไชคอฟสกี (Tchaikovsky) ยกย่องเขาว่า “วลีที่มีท่วงทำนองของเขานั้นช่างอบอุ่นและมีอารมณ์ ความกลมกลืนของเขาช่างเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวา ความช่างคิดที่น่าสนใจและชาญฉลาดของเขานั้นช่างไม่เหมือนใครและงดงามเสียยิ่งกว่า ถ้านำคุณสมบัติที่หายากเหล่านี้มารวมกันและก็จะ ได้ความเรียบง่ายที่เลิศทีเดียว”

งานประพันธ์เพลง Norwegian Dance No. 2

กรีกนั้นเป็นนักนิยมของเล็ก โดยธรรมชาติ พลังหลักของเขาทุ่มเทไปที่รูปแบบเล็ก ๆ ที่มีโครงสร้างเรียบง่าย เห็นได้จากงานประพันธ์เพลงสำหรับเปียโนของเขา ดังนั้น จึงเป็นธรรมดาที่เขาจะไม่ได้ประพันธ์งานที่มีรูปแบบใหญ่ ๆ เช่น ซิมโฟนี หรือ โอเปร่า เป็นต้น

กรีกมักได้รับแรงบันดาลใจมาจากมรดกทางวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ของชาติที่เขารัก และเขาก็ถ่ายทอดแรงบันดาลใจนั้นให้ออกมาเป็นทำนองที่บริสุทธิ์และไพเราะ

บางครั้งเขาเติมเพลงพื้นบ้านนอร์เวย์ลงไปในงานประพันธ์ของเขา ความกลมกลืนของสีสันที่น่าสนใจ และจังหวะที่ไม่ซับซ้อน ก็คือคุณลักษณะหนึ่งของ Norwegian Dance No. 2 ซึ่งเป็นบทประพันธ์ของเขา

Norwegian No.2 ได้เผยแพร่ในปี ค.ศ. 1881 พร้อมกับระบำอีก 3 ชุดในฉบับสำหรับเปียโนสี่มือ ต่อมา (ค.ศ. 1882) บทเพลงนี้ได้นำมาแสดงด้วยวงออร์เคสตราโดยโรเบิร์ต เฮนริก (Robert Henriques) เพื่อใช้ประกอบบัลเลต์เรื่อง Peer Gynt ของเฮนริก อิบเซน (Henrik Ibsens) แบบฉบับที่ใช้วงออร์เคสตราแสดงในปัจจุบันเป็นแบบฉบับของฮันส์ ซิท (Hans Sitt) เอ็ดวาร์ด กรีกได้พบทำนองจากชุดระบำพื้นบ้านนอร์เวย์ชุดใหญ่ (มีระบำประมาณ 600 ชุด) ที่เลอ เอ็ม ลินเดมัน (L.M. Lindemann) รวบรวมมาจากนักเครื่องสายชาวนอร์เวย์ รูปแบบของระบำคือระบำกายกรรมชายที่มีชื่อเสียงชื่อว่า Halling (ทำให้สาว ๆ พอใจ) ที่จะต้องมีทักษะและการฝึกฝนสูง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Rapport of Thailand - Norway

(Basic Melody)

Composed by Dr. Bussakorn Sumrongthong

May 2002

Part 1

The musical score consists of six staves of music in 2/4 time. The first staff begins with a treble clef and a 2/4 time signature. The melody is composed of eighth and quarter notes. The second through sixth staves continue the melody, each starting with a quarter rest followed by the melodic line. The piece concludes with a double bar line and repeat dots. A faint watermark of a Thai university emblem is visible in the background.

สถาบันวิทยบริการ

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

Part 2

The musical score for Part 2 consists of seven staves of music. The first staff begins with a treble clef, a 2/4 time signature, and a repeat sign. The music is written in a single melodic line. The second staff continues the melody with a series of eighth and sixteenth notes. The third staff introduces a new melodic line. The fourth staff continues the melody with a series of eighth and sixteenth notes. The fifth staff continues the melody with a series of eighth and sixteenth notes. The sixth staff continues the melody with a series of eighth and sixteenth notes. The seventh staff concludes the piece with a final note and a repeat sign.

Part 3

Musical score for Part 3, consisting of six staves of music in 2/4 time. The first staff begins with a treble clef, a 2/4 time signature, and a key signature of one sharp (F#). The music is written in a single melodic line. The second through fifth staves continue the melody with various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes. The sixth staff ends with a double bar line and repeat dots, indicating the end of the section. A faint watermark of a sunburst is visible in the background.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Part 4 (Norwegian Dance No. 2)

This musical score is written for a single melodic line in treble clef, 2/4 time. It consists of ten staves of music. The first staff begins with a whole rest, followed by a series of eighth and quarter notes. The second staff continues with eighth and quarter notes. The third and fourth staves feature eighth and quarter notes with some rests. The fifth staff continues with eighth and quarter notes. The sixth staff includes eighth and quarter notes, ending with a sixteenth-note flourish. The seventh and eighth staves are characterized by dense sixteenth-note patterns. The ninth staff concludes with a sixteenth-note flourish and a final quarter note. The tenth staff is empty, indicating the end of the piece.

Part 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Part 6

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Part 7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Ending Part (Luk Mod)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โน้ตเพลงมิตรภาพไทย-นอร์เวย์
ฉบับทำนองหลัก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Rapport of Thailand - Norway

(Basic Melody)

Composed by Dr. Bussakorn Sumrongthong

May 2002

Part 1

The image displays a musical score for a piece titled "Rapport of Thailand - Norway" (Basic Melody), composed by Dr. Bussakorn Sumrongthong in May 2002. The score is labeled "Part 1" and is written in 2/4 time. It consists of six staves of music, each beginning with a treble clef and a 2/4 time signature. The melody is composed of eighth and quarter notes, with some rests. A large, faint watermark of a Thai temple structure is visible in the background of the score. The score concludes with a double bar line and repeat dots.

Part 2

The musical score for Part 2 consists of seven staves of music in 2/4 time. The first staff begins with a treble clef, a 2/4 time signature, and a whole rest. The melody is primarily composed of eighth and sixteenth notes, often beamed together. The second staff continues the melodic line with similar rhythmic values. The third staff features a more complex rhythmic pattern with sixteenth notes. The fourth staff shows a mix of eighth and sixteenth notes. The fifth staff is characterized by a steady stream of sixteenth notes. The sixth staff concludes with a whole rest and a final melodic phrase. The seventh staff ends with a double bar line and repeat dots, indicating the end of the section. A large, faint watermark is centered in the background of the page.

Part 3

Musical score for Part 3, consisting of six staves of music in 2/4 time. The first staff begins with a treble clef, a 2/4 time signature, and a key signature of one sharp (F#). The music is written in a single melodic line with various rhythmic patterns including eighth and sixteenth notes. The sixth staff ends with a double bar line and repeat dots, indicating the end of the section. A faint watermark of a sunburst is visible in the background.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Part 4 (Norwegian Dance No. 2)

The image displays a musical score for a piece titled "Part 4 (Norwegian Dance No. 2)". The score is written in a single system with eight staves, all using a treble clef and a 2/4 time signature. The first staff begins with a whole rest, followed by a series of eighth and quarter notes. The subsequent staves contain a variety of rhythmic patterns, including eighth-note runs, quarter-note pairs, and sixteenth-note passages. The final staff concludes with a double bar line. A faint watermark of a sunburst and a crown is visible in the background of the page.

Part 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Part 6

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Part 7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Ending Part (Luk Mod)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โน้ตเพลงมิตรภาพไทย-นอร์เวย์
ฉบับรวมเครื่องดนตรี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ชื่อเครื่องดนตรีที่ปรากฏด้านบนบรรทัดของโน้ตหน้าต่อไป
หมายความว่าดังนี้**

Klong Kheak 1 คือ กลองแขก หรือ กลองอื่นที่นำมาตีรัวหน้าเดียว

Klong Kheak 2 คือ กลองแขกตัวเมีย

Klong Kheak 3 คือ กลองแขกตัวผู้

Violin คือ ไวโอลิน

Saw Uu คือ ซอฮู้

Jakhey คือ จะเข้

Saw Duang คือ ซอด้วง

Khloi คือ ขลุ่ย

Ranaat Ek คือ ระนาดเอก

Khong Lek คือ ม้องเล็ก

Khong Yai คือ ม้องใหญ่

Ranaat Thum คือ ระนาดทุ้ม

สำนักวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Rapport of Thailand - Norway

Composed by Dr. Bussakorn Sumrongthong

May 2002

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw Uu

Jakhey

Saw Dzung

Khloi / Pi

Ranaat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranaat Thum

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw U

Jakhey

Saw Daung

Khlu / Pi

Ranaat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranaat Thum

The image shows a musical score for a piece titled 'Klong Kheak'. It consists of 11 staves, each representing a different instrument or vocal part. The first three staves are for 'Klong Kheak 1', 'Klong Kheak 2', and 'Klong Kheak 3'. The remaining eight staves are for 'Violin', 'Saw U', 'Jakhey', 'Saw Daung', 'Khlu / Pi', 'Ranaat Ek / Khong Lek', 'Khong Yai', and 'Ranaat Thum'. The score is written in a standard musical notation with a treble clef and a 4/4 time signature. The first staff (Klong Kheak 1) features a continuous eighth-note pattern. The second staff (Klong Kheak 2) has a more varied melody with some rests. The third staff (Klong Kheak 3) includes some rests and a few notes. The other staves (Violin through Ranaat Thum) are mostly empty, with some rests and a few notes, indicating that these instruments are not playing in this section of the score. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw

Uk

Jakhey

Saw Daung

Khloi / Pi

Ranaat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranaat Thum

The image shows a musical score for a piece titled "Klong Kheak 1". It consists of 13 staves, each representing a different instrument or vocal part. The staves are arranged vertically from top to bottom: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw, Uk, Jakhey, Saw Daung, Khloi / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The first three staves (Klong Kheak 1-3) contain musical notation, while the remaining ten staves (Violin through Ranaat Thum) contain only a horizontal line with a bar line, indicating that these instruments are silent in this section. The notation for Klong Kheak 1 is a continuous eighth-note pattern. Klong Kheak 2 has a more varied rhythmic pattern with some rests. Klong Kheak 3 features a sparse melody with rests and some eighth-note runs. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a multi-staff format. The first staff, labeled 'Klong Kheak 1', contains a continuous eighth-note melody. The second staff, 'Klong Kheak 2', features a melody with occasional rests. The third staff, 'Klong Kheak 3', has a sparse melody with rests. The 'Violin' staff shows a simple melodic line. The remaining staves for 'Saw U', 'Jak he', 'Saw Daung', 'Khui / Pi', 'Ranaat Ek / Khong Lek', 'Khong', and 'Ranaat Thum' are mostly empty, with only a few horizontal lines indicating rests or specific notes. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a system of ten staves, each with a treble clef and a key signature of one flat. The instruments and parts are as follows:

- Klong Kheak 2:** Features a continuous eighth-note pattern in the right hand.
- Klong Kheak 3:** Features a melodic line with eighth and sixteenth notes, including rests.
- Violin:** Contains a whole rest in every measure.
- Saw Lu:** Contains a whole rest in every measure.
- Jakbey:** Contains a whole rest in every measure.
- Saw Daung:** Contains a whole rest in every measure.
- Khui / Pi:** Contains a whole rest in every measure.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** Contains a whole rest in every measure.
- Khong Yai:** Contains a whole rest in every measure.
- Ranaat Thum:** Contains a whole rest in every measure.

The score is divided into four measures by vertical bar lines. A large, faint watermark of a sunburst is visible in the background of the page.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw

U

Jakbey

Saw Daung

Khui / Pi

Ranaat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranaat Thum

The image shows a musical score for a piece titled 'Klong Kheak 1'. It consists of 12 staves, each representing a different instrument or vocal part. The first three staves are labeled 'Klong Kheak 1', 'Klong Kheak 2', and 'Klong Kheak 3'. The remaining nine staves are labeled with instrument names: 'Violin', 'Saw', 'U', 'Jakbey', 'Saw Daung', 'Khui / Pi', 'Ranaat Ek / Khong Lek', 'Khong Yai', and 'Ranaat Thum'. The score is written in a standard musical notation with a treble clef and a 4/4 time signature. The first staff (Klong Kheak 1) features a continuous eighth-note pattern. The second staff (Klong Kheak 2) has a more varied rhythmic pattern with some rests. The third staff (Klong Kheak 3) includes some rests and eighth-note patterns. The other instruments (Violin through Ranaat Thum) are mostly silent, indicated by horizontal lines on their respective staves. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a system of 12 staves, each with a treble clef and a common time signature. The staves are labeled as follows from top to bottom:

- Klong Kheak 1:** Features a continuous eighth-note melody.
- Klong Kheak 2:** Features a melody with some rests and eighth notes.
- Klong Kheak 3:** Features a melody with eighth notes and rests.
- Violin:** Shows a few notes in the first and third measures.
- Saw U:** A staff with a whole rest in each measure.
- Jakhey:** A staff with a whole rest in each measure.
- Saw Daung:** A staff with a whole rest in each measure.
- Khlu / Pi:** A staff with a whole rest in each measure.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** A staff with a whole rest in each measure.
- Khong Yai:** A staff with a whole rest in each measure.
- Ranaat Thum:** A staff with a whole rest in each measure.

A large, faint watermark is visible in the background of the score, reading "สถาบันวัฒนธรรมศึกษา" (Institute of Cultural Studies) and "ศูนย์วัฒนธรรมศึกษา" (Cultural Studies Center).

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a system of ten staves, each representing a different instrument. The instruments listed on the left are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw, Ud, Jakhey, Saw Daung, Khlui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The notation for Klong Kheak 1, 2, and 3 is written in treble clef. Klong Kheak 1 features a continuous eighth-note pattern. Klong Kheak 2 and 3 have more varied rhythmic patterns. The other instruments (Violin, Saw, Ud, Jakhey, Saw Daung, Khlui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum) are represented by a single horizontal line with a bar across it, indicating they are silent or have no part in this section. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a system of ten staves, each with a treble clef. The staves are labeled as follows from top to bottom: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Rangat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Rangat Thum. The first four staves contain musical notation: Klong Kheak 1 has a continuous eighth-note pattern; Klong Kheak 2 has a sequence of eighth and quarter notes; Klong Kheak 3 has a sparse melody with rests and eighth notes. The remaining six staves (Violin through Rangat Thum) contain only a horizontal line with a bar, indicating that these instruments are silent for this section. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

The musical score is organized into four measures across four systems. The instruments and parts are as follows:

- Klong Kheak 1:** The top staff, featuring a continuous eighth-note melody.
- Klong Kheak 2:** The second staff, featuring a melody with occasional rests.
- Klong Kheak 3:** The third staff, featuring a sparse melody with rests.
- Violin:** The fourth staff, containing a whole rest in every measure.
- Saw:** The fifth staff, containing a whole rest in every measure.
- Jakhey:** The sixth staff, containing a whole rest in every measure.
- Saw Daung:** The seventh staff, containing a whole rest in every measure.
- Khui / Pi:** The eighth staff, containing a whole rest in every measure.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** The ninth staff, containing a whole rest in every measure.
- Khong Yai:** The tenth staff, containing a whole rest in every measure.
- Ranaat Thum:** The eleventh staff, containing a whole rest in every measure.

A large, faint watermark is visible in the background of the score, reading "สถาบันพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี" (National Museum of Suphanburi).

Klong Kheak 1

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a system of ten staves, each representing a different instrument. The instruments listed on the left are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khhui / Pi, Ranyat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranyat Thum. The score is divided into four measures. Klong Kheak 1 plays a continuous eighth-note pattern. Klong Kheak 2 and 3 play more complex rhythmic patterns. The other instruments (Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khhui / Pi, Ranyat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranyat Thum) are shown with rests, indicating they are silent during this section. A large, faint watermark of a sunburst is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

The musical score is organized into four measures across four systems. The instruments and parts are as follows:

- Klong Kheak 1:** The first staff, featuring a continuous eighth-note melody.
- Klong Kheak 2:** The second staff, featuring a melody with occasional rests.
- Klong Kheak 3:** The third staff, featuring a sparse melody with rests.
- Vio|jn:** The fourth staff, which is empty.
- Saw Uu:** The fifth staff, which is empty.
- Jakbey:** The sixth staff, which is empty.
- Sew Dzung:** The seventh staff, which is empty.
- Khui / Pi:** The eighth staff, which is empty.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** The ninth staff, which is empty.
- Khong Yai:** The tenth staff, which is empty.
- Ranaat Thum:** The eleventh staff, which is empty.

A large, faint watermark is visible in the background of the score, reading "สง. ปันวิทย์ปรีภัก" and "จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย".

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a system of 12 staves, each with a treble clef and a key signature of one flat. The staves are labeled as follows from top to bottom: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Sew Daang, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The first four staves (Klong Kheak 1-3 and Violin) contain musical notation. The Klong Kheak 1 staff features a continuous eighth-note pattern. The Klong Kheak 2 staff has a more varied melody with rests. The Klong Kheak 3 staff includes some rests and eighth-note patterns. The Violin staff is mostly empty with a few rests. The remaining staves (Saw Uu, Jakhey, Sew Daang, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum) are mostly empty, indicating that these instruments or parts are not active in this section of the score.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a system of ten staves, each with a treble clef and a key signature of one flat. The instruments and parts are labeled on the left side of each staff:

- Klong Kheak 1:** Features a continuous eighth-note pattern.
- Klong Kheak 2:** Features a melodic line with eighth notes and rests.
- Klong Kheak 3:** Features a melodic line with eighth notes and rests.
- Violin:** Shows a whole rest in every measure.
- Saw Uu:** Shows a whole rest in every measure.
- Jakhey:** Shows a whole rest in every measure.
- Sew Dzung:** Shows a whole rest in every measure.
- Khui / Pi:** Shows a whole rest in every measure.
- Rangat Ek / Khong Lek:** Shows a whole rest in every measure.
- Khong Yai:** Shows a whole rest in every measure.
- Rangat Thum:** Shows a whole rest in every measure.

The score is divided into four measures by vertical bar lines. A large, faint watermark is visible in the background of the page.

Klong Kheak 1

Musical staff for Klong Kheak 1, showing a treble clef, a single eighth note, and a dotted quarter note in the first measure, followed by rests in the subsequent measures.

Klong Kheak 2

Musical staff for Klong Kheak 2, showing a treble clef, a single eighth note, and a dotted quarter note in the first measure, followed by rests in the subsequent measures.

Klong Kheak 3

Musical staff for Klong Kheak 3, showing a treble clef, a single eighth note, and a dotted quarter note in the first measure, followed by rests in the subsequent measures.

Violin

Musical staff for Violin, showing a treble clef and a melodic line starting in the second measure with eighth and quarter notes, ending with a sixteenth-note triplet in the fourth measure.

Saw Uu

Musical staff for Saw Uu, showing a treble clef and a whole rest in each of the four measures.

Jakhey

Musical staff for Jakhey, showing a treble clef and a whole rest in each of the four measures.

Saw Daung

Musical staff for Saw Daung, showing a treble clef and a whole rest in each of the four measures.

Khjai / Pi

Musical staff for Khjai / Pi, showing a treble clef and a whole rest in each of the four measures.

Ranaat Ek / Khong Lek

Musical staff for Ranaat Ek / Khong Lek, showing a treble clef and a whole rest in each of the four measures.

Khong Yai

Musical staff for Khong Yai, showing a treble clef and a whole rest in each of the four measures.

Ranaat Thum

Musical staff for Ranaat Thum, showing a treble clef and a whole rest in each of the four measures.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw Jiu

Jakhey

Sew Daung

Khui / Pi

Ranaat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranaat Thum

Measure 1	Measure 2	Measure 3	Measure 4
Measure 5	Measure 6	Measure 7	Measure 8
Measure 9	Measure 10	Measure 11	Measure 12
Measure 13	Measure 14	Measure 15	Measure 16

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in 13 staves, each with a treble clef and a key signature of one flat. The instruments and their parts are as follows:

- Klong Kheak 1:** Rests in all four measures.
- Klong Kheak 2:** Rests in all four measures.
- Klong Kheak 3:** Rests in all four measures.
- Violin:** Measure 1: Quarter note G4, followed by a fermata. Measure 2: Quarter rest, followed by quarter notes A4, B4, C5. Measure 3: Quarter notes D5, E5, F5. Measure 4: Quarter rest, followed by quarter notes G5, A5, B5.
- Saw Uu:** Rests in all four measures.
- Jakhey:** Rests in all four measures.
- Saw Daung:** Rests in all four measures.
- Khru / Pi:** Rests in all four measures.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** Rests in all four measures.
- Khong Yai:** Rests in all four measures.
- Ranaat Thum:** Rests in all four measures.

A large, faint watermark is visible in the background of the score, featuring a sunburst design and Thai text: "สถาบันวัฒนธรรมป๊อปปูล่า" (Popular Culture Institute) and "จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (Chulalongkornrajavidyalaya University).

Klong Kheak 1

The image displays a musical score for a piece titled "Klong Kheak 1". The score is arranged in a vertical stack of ten staves, each representing a different instrument. The instruments listed on the left side of the staves are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Sey Daung, Khlui / Pi, Rangat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Rangat Thum. The Violin staff is the only one containing musical notation, which includes a treble clef, a key signature of one flat, and a 4/4 time signature. The notation consists of a series of notes and rests across four measures. The other nine staves (Klong Kheak 1-3, Saw Uu, Jakhey, Sey Daung, Khlui / Pi, Rangat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Rangat Thum) are mostly empty, with only a few horizontal lines indicating rests or specific notes. A large, faint watermark is visible in the background of the score, featuring a sunburst design and Thai text: "สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล".

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in 13 staves, each with a treble clef and a key signature of one flat. The instruments and their parts are as follows:

- Klong Kheak 1:** Four measures of whole rests.
- Klong Kheak 2:** Four measures of whole rests.
- Klong Kheak 3:** Four measures of whole rests.
- Violin:** Four measures of music. Measure 1: quarter note G4, quarter rest. Measure 2: quarter note G4, quarter note A4, quarter note B4. Measure 3: quarter note A4, quarter note G4, quarter note F4. Measure 4: quarter note G4, quarter note A4, quarter note B4.
- Saw Uu:** Four measures of whole rests.
- Jakhey:** Four measures of whole rests.
- Saw Daung:** Four measures of whole rests.
- Khlu / Pi:** Four measures of whole rests.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** Four measures of whole rests.
- Khong Yai:** Four measures of whole rests.
- Ranaat Thum:** Four measures of whole rests.

Klong Kheak 1

The image displays a musical score for a piece titled "Klong Kheak 1". The score is arranged in a vertical stack of staves, each representing a different instrument. From top to bottom, the instruments are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khlai / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. Each staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The first four staves (Klong Kheak 1-3 and Violin) contain musical notation. The Violin part features a melodic line with eighth and sixteenth notes, including a fermata. The remaining staves (Saw Uu through Ranaat Thum) contain only a single horizontal line with a bar line, indicating that these instruments are silent for this section. A large, faint watermark of a traditional Thai sunburst emblem is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

This musical score is for a piece titled "Klong Kheak 1". It is arranged for a traditional ensemble. The instruments listed on the left are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is organized into four measures. The Violin part has a melodic line starting with a fermata in the first measure, followed by eighth and sixteenth notes in the subsequent measures. The other instruments are marked with a flat line, indicating they are silent or playing a sustained low note throughout the piece. A large, faint watermark of a Thai temple is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

This musical score is for a piece titled "Klong Kheak 1". It is arranged for a traditional ensemble. The instruments listed on the left are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khloi / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is organized into four measures. The Violin part has a melodic line starting with a quarter rest, followed by eighth notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4. The Saw Uu part has a rhythmic accompaniment consisting of quarter notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4. All other instruments are marked with a whole rest in every measure. A large, faint watermark of a Thai royal emblem is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Wohn

Saw Uu

Jakhey

Saw Daung

Khlu / Pi

Ranaat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranaat Thum

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in 12 staves, each with a treble clef and a key signature of one flat. The instruments and parts are:

- Klong Kheak 1
- Klong Kheak 2
- Klong Kheak 3
- Violin
- Saw Uu
- Jakbey
- Saw Daung
- Khui / Pi
- Ranaat Ek / Khong Lek
- Khong Yai
- Ranaat Thum

The score is divided into four measures. The Klong Kheak parts (1-3) and the Ranaat parts (Ek/Lek and Thum) are mostly silent, indicated by horizontal lines. The Violin, Saw Uu, and Jakbey parts play a melodic line in the second, third, and fourth measures, starting with a fermata in the first measure. The Saw Daung part is silent throughout. The Khui / Pi, Khong Yai, and Ranaat Ek / Khong Lek parts are also silent throughout.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in 13 staves, each with a treble clef and a key signature of one flat. The instruments and their parts are as follows:

- Klong Kheak 1:** Four measures of whole rests.
- Klong Kheak 2:** Four measures of whole rests.
- Klong Kheak 3:** Four measures of whole rests.
- Violin:** Four measures of music. Measure 1: quarter note G4. Measure 2: quarter rest, eighth note G4, quarter note A4. Measure 3: quarter note B4, quarter note C5. Measure 4: quarter rest, eighth note B4, quarter note A4.
- Saw Uu:** Four measures of music. Measure 1: quarter note G4. Measure 2: quarter rest, eighth note G4, quarter note A4. Measure 3: quarter note B4, quarter note C5. Measure 4: quarter rest, eighth note B4, quarter note A4.
- Jakhey:** Four measures of music. Measure 1: quarter note G4. Measure 2: quarter rest, eighth note G4, quarter note A4. Measure 3: quarter note B4, quarter note C5. Measure 4: quarter rest, eighth note B4, quarter note A4.
- Saw Daung:** Four measures of music. Measure 1: whole rest. Measure 2: quarter rest, eighth note G4, quarter note A4. Measure 3: quarter note B4, quarter note C5. Measure 4: quarter rest, eighth note B4, quarter note A4.
- Khlai / Pi:** Four measures of whole rests.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** Four measures of whole rests.
- Khong Yai:** Four measures of whole rests.
- Ranaat Thum:** Four measures of whole rests.

Klong Kheak 1

Musical score for Klong Kheak 1, featuring multiple traditional instruments and a violin. The score is arranged in a 4-measure format across 12 staves. The instruments listed are:

- Klong Kheak 1
- Klong Kheak 2
- Klong Kheak 3
- Violin
- Saw Uu
- Jakhey
- Say Daung
- Khui / Pi
- Ranat Ek / Khong Lek
- Khong Yai
- Ranat Thum

The score shows rhythmic patterns and melodic lines for each instrument. The Violin, Saw Uu, Jakhey, Say Daung, and Khui / Pi parts feature rhythmic notation with eighth and sixteenth notes, while the Klong Kheak and Ranat instruments are represented by horizontal lines, indicating sustained or specific rhythmic patterns. A large watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in 12 staves, each representing a different instrument. The instruments are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is organized into four measures. The first measure shows the initial notes for each instrument. The second, third, and fourth measures show the continuation of the melody for each instrument, with some instruments playing more complex rhythmic patterns. The notation includes various note values, rests, and articulation marks. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a system of ten staves, each representing a different instrument. The instruments are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lok, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is organized into four measures. The first measure shows the initial notes for each instrument. The second measure begins with a 7/8 time signature. The third and fourth measures continue the melodic and rhythmic patterns. The notation includes various note values, rests, and bar lines. A large, faint watermark is visible across the center of the page.

Klong Kheak 1

This musical score is for the piece "Klong Kheak 1". It is arranged for a variety of instruments, including three different types of Klong Kheak (Klong Kheak 1, 2, and 3), a Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Ransat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ransat Thum. The score is organized into four measures across the page. The Klong Kheak 1 and 2 parts are mostly silent, indicated by horizontal lines. Klong Kheak 3, Violin, and Saw Uu have active parts. The other instruments (Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Ransat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ransat Thum) all play rhythmic patterns, often in unison or with similar textures. The notation uses treble clefs for most instruments, with some lower registers indicated by ledger lines. A watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

Musical score for Klong Kheak 1, featuring multiple instruments and vocal parts. The score is written in treble clef and consists of 12 staves. The instruments and parts are:

- Klong Kheak 1
- Klong Kheak 2
- Klong Kheak 3
- Violin
- Saw Uu
- Jakhey
- Saw Daung
- Khloi / Pi
- Ranaat Ek / Khong Lek
- Khong Yai
- Ranaat Thum

The score is divided into four measures. The first measure shows the initial notes for most instruments, while the subsequent measures show more complex rhythmic patterns and melodic lines. A watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

Musical score for Klong Kheak 1, featuring multiple instruments and vocal lines. The score is written in treble clef and consists of 12 staves. The instruments and parts are:

- Klong Kheak 1
- Klong Kheak 2
- Klong Kheak 3
- Violin
- Saw Uu
- Jakhey
- Saw Dang
- Khui / Pi
- Ranaat Ek / Khong Lek
- Khong Yai
- Ranaat Thum

The score is divided into four measures. The first measure shows the initial notes for each instrument. The second measure continues the melody. The third measure features a double bar line and a fermata over the final note of the Klong Kheak 3 line. The fourth measure concludes the piece with final notes for all instruments.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in ten staves, each with a label on the left. The staves are:

- Klong Kheak 1**: Treble clef, mostly rests.
- Klong Kheak 2**: Treble clef, mostly rests.
- Klong Kheak 3**: Treble clef, active melody.
- Violin**: Treble clef, mostly rests.
- Say Uu**: Treble clef, active melody.
- Jakhey**: Treble clef, active melody.
- Saw Daung**: Treble clef, active melody.
- Khui / Pi**: Treble clef, active melody.
- Rasaat Ek / Khong Lek**: Treble clef, active melody.
- Rasaat Thum**: Treble clef, active melody.

The score is divided into four measures. A large, faint watermark is visible in the background of the page.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw Uu

Jakhey

Saw Daung

Khui / Pi

Ranat Ek / Khong Lek

Ranat Thum

The musical score consists of ten staves, each representing a different instrument. The instruments are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranat Ek / Khong Lek, and Ranat Thum. The score is written in a Western staff notation with a treble clef and a 7/8 time signature. The music is organized into four measures across the page. The Klong Kheak 3 staff shows a melodic line starting with a quarter note, followed by eighth notes. The other instruments provide accompaniment with various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes. A large, faint watermark of a sunburst is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in ten staves, each with a treble clef and a key signature of one flat. The instruments and their parts are as follows:

- Klong Kheak 1:** Rests throughout the piece.
- Klong Kheak 2:** Rests throughout the piece.
- Klong Kheak 3:** Plays a melodic line with eighth and sixteenth notes.
- Violin:** Rests throughout the piece.
- Saw Uu:** Starts with a whole note, then enters in the second measure with a 7/8 time signature and plays a rhythmic pattern of eighth notes.
- Jakhey:** Starts with a whole note, then enters in the second measure with a 7/8 time signature and plays a rhythmic pattern of eighth notes.
- Saw Daung:** Starts with a whole note, then enters in the second measure with a 7/8 time signature and plays a rhythmic pattern of eighth notes.
- Khlui / Pi:** Starts with a whole note, then enters in the second measure with a 7/8 time signature and plays a rhythmic pattern of eighth notes.
- Ranaat Thum:** Starts with a whole note, then enters in the second measure with a 7/8 time signature and plays a rhythmic pattern of eighth notes.

The score is divided into four measures. A large, faint watermark is visible in the center of the page.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a system of 12 staves. The instruments and their parts are as follows:

- Klong Kheak 1:** Rests throughout the piece.
- Klong Kheak 2:** Rests throughout the piece.
- Klong Kheak 3:** Melodic line starting with a quarter note, followed by eighth notes and a quarter rest.
- Violin:** Rests throughout the piece.
- Saw Uu:** Melodic line with a variety of rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes.
- Jakhey:** Melodic line with eighth and sixteenth notes.
- Saw Paung:** Melodic line with eighth and sixteenth notes.
- Khlui / Pi:** Melodic line with eighth and sixteenth notes.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** Melodic line with eighth and sixteenth notes.
- Klong Yai:** Melodic line with eighth and sixteenth notes.
- Ranaat Thum:** Melodic line with eighth and sixteenth notes.
- Bottom Staff:** Melodic line with eighth and sixteenth notes.

Klong Kheak 1

This musical score is for a piece titled "Klong Kheak 1". It is arranged for a traditional ensemble. The score consists of 12 staves, each representing a different instrument. The instruments listed on the left are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khlu / Pi, Ramat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ramat Thum. The notation is written in treble clef. The first staff (Klong Kheak 1) and the Violin staff are mostly silent, indicated by horizontal lines. The Klong Kheak 3 staff begins with a melodic line in the first measure. The Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khlu / Pi, Ramat Ek / Khong Lek, and Ramat Thum staves all play a rhythmic accompaniment, starting with a dotted quarter note followed by an eighth note, then a series of eighth notes. The Khong Yai staff plays a melodic line that complements the Klong Kheak 3 part. The score is divided into four measures by vertical bar lines.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a vertical stack of staves. The instruments and their parts are as follows:

- Klong Kheak 1:** A staff with a treble clef, mostly containing rests.
- Klong Kheak 2:** A staff with a treble clef, mostly containing rests.
- Klong Kheak 3:** A staff with a treble clef, containing a melodic line with eighth and sixteenth notes.
- Violin:** A staff with a treble clef, mostly containing rests.
- Saw Uu:** A staff with a treble clef, containing a rhythmic accompaniment of eighth notes.
- Jakhey:** A staff with a treble clef, containing a rhythmic accompaniment of eighth notes.
- Saw Daung:** A staff with a treble clef, containing a rhythmic accompaniment of eighth notes.
- Khui / Pi:** A staff with a treble clef, containing a rhythmic accompaniment of eighth notes.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** A staff with a treble clef, containing a rhythmic accompaniment of eighth notes.
- Khong Yai:** A staff with a treble clef, containing a rhythmic accompaniment of eighth notes.
- Ranaat Thum:** A staff with a treble clef, containing a rhythmic accompaniment of eighth notes.

The score is organized into four measures across the page. A large, faint watermark is visible in the background of the page.

Klong Kheak 1

This musical score is for the piece "Klong Kheak 1". It is arranged for a variety of instruments, each on its own staff. The instruments listed are Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Dang, Khlu / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is organized into four measures. The first two measures are in a common time signature, while the last two measures are in a 7/8 time signature. The notation includes various note values, rests, and articulation marks. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

This musical score is for a piece titled "Klong Kheak 1". It is arranged for a variety of instruments, including three different Klong Kheak parts, a Violin, and several traditional instruments: Saw Uu, Jakhey, Saw Dzung, Khlui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is written in a single system with ten staves. The first two staves (Klong Kheak 1 and 2) are mostly silent, indicated by horizontal lines. The third staff (Klong Kheak 3) begins with a melodic line in the first measure. The Violin staff is also silent. The Saw Uu, Jakhey, and Saw Dzung staves play a rhythmic, repetitive pattern. The Khlui / Pi staff plays a similar pattern. The Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum staves play a more complex, melodic line. The score is divided into four measures. A large, faint watermark is visible in the background of the page.

Klong Kheak 1

This musical score is for the piece "Klong Kheak 1". It is arranged for a traditional ensemble. The instruments and their parts are as follows:

- Klong Kheak 1:** The top staff, which is mostly silent (indicated by a horizontal line).
- Klong Kheak 2:** The second staff, also mostly silent.
- Klong Kheak 3:** The third staff, featuring a melodic line with quarter and eighth notes.
- Violin:** The fourth staff, which is mostly silent.
- Saw Uu:** The fifth staff, playing a rhythmic accompaniment with eighth-note patterns.
- Jakhey:** The sixth staff, playing a rhythmic accompaniment similar to the Saw Uu.
- Saw Daung:** The seventh staff, playing a rhythmic accompaniment similar to the Saw Uu.
- Khlui / Pi:** The eighth staff, playing a rhythmic accompaniment similar to the Saw Uu.
- Ransat Ek / Khong Lek:** The ninth staff, playing a rhythmic accompaniment similar to the Saw Uu.
- Khong Yai:** The tenth staff, playing a rhythmic accompaniment similar to the Saw Uu.
- Ransat Thum:** The eleventh staff, playing a rhythmic accompaniment similar to the Saw Uu.

The score is organized into four measures across the page. A large, faint watermark is visible in the center of the page.

Klong Kheak 1

Musical score for Klong Kheak 1, featuring multiple instruments. The score is written in treble clef and consists of 16 measures across four systems of four measures each. The instruments and their parts are:

- Klong Kheak 1:** Rests in all measures.
- Klong Kheak 2:** Rests in all measures.
- Klong Kheak 3:** Melodic line starting with a quarter note, followed by eighth notes and quarter notes.
- Violin:** Rests in all measures.
- Saw Uu:** Rhythmic accompaniment with eighth and sixteenth notes.
- Jakley:** Rhythmic accompaniment with eighth and sixteenth notes.
- Saw Daung:** Rhythmic accompaniment with eighth and sixteenth notes.
- Khui / Pi:** Rhythmic accompaniment with eighth and sixteenth notes.
- Ranyat Ek / Khong Lek:** Rhythmic accompaniment with eighth and sixteenth notes.
- Khong Yai:** Rhythmic accompaniment with eighth and sixteenth notes.
- Ranyat Thum:** Rhythmic accompaniment with eighth and sixteenth notes.

Klong Kheak 1

Musical score for Klong Kheak 1, featuring multiple instruments. The score is written in treble clef and consists of 12 staves. The instruments are:

- Klong Kheak 1
- Klong Kheak 2
- Klong Kheak 3
- Violin
- Saw Uu
- Jakhey
- Saw Daung
- Khlui / Pi
- Ranaat Ek / Khong Lek
- Khong Yai
- Ranaat Thum

The score is divided into four measures. The first measure shows the initial notes for each instrument. The second measure continues the melody. The third measure shows a change in the melody. The fourth measure concludes the piece. The instruments Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khlui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum all play a rhythmic accompaniment consisting of eighth notes.

Klong Kheak 1

This musical score is for a piece titled "Klong Kheak 1". It consists of ten staves of music, each representing a different instrument or vocal part. The instruments listed are Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khlui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is written in a standard musical notation with a treble clef and a key signature of one flat. The music is organized into four measures. The Klong Kheak 1 part is mostly silent, indicated by horizontal lines. The other parts have various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

Musical score for Klong Kheak 1, featuring multiple instruments. The score is written in treble clef and consists of 12 measures across four systems. The instruments and their parts are:

- Klong Kheak 1:** Rests in all measures.
- Klong Kheak 2:** Rests in all measures.
- Klong Kheak 3:** Melodic line starting in measure 1, continuing through measures 2, 3, and 4.
- Violin:** Rests in all measures.
- Saw Uu:** Melodic line starting in measure 1, continuing through measures 2, 3, and 4.
- Jakhey:** Melodic line starting in measure 1, continuing through measures 2, 3, and 4.
- Saw Daung:** Melodic line starting in measure 1, continuing through measures 2, 3, and 4.
- Khloi / Pi:** Melodic line starting in measure 1, continuing through measures 2, 3, and 4.
- Ranaat Ek / Khoong Lek:** Rests in measures 1 and 2, then melodic line starting in measure 3, continuing through measures 4.
- Khong Yai:** Rests in measures 1 and 2, then melodic line starting in measure 3, continuing through measures 4.
- Ranaat Thum:** Rests in measures 1 and 2, then melodic line starting in measure 3, continuing through measures 4.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a system of ten staves, each representing a different instrument. The instruments are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khhui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is organized into four measures. Klong Kheak 1 and 2 have whole rests in all measures. Klong Kheak 3 plays a melodic line starting in the first measure. Violin has whole rests. Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khhui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum all play a rhythmic accompaniment of eighth notes throughout the piece. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

Musical score for Klong Kheak 1, featuring multiple instruments. The score is written in treble clef and consists of 16 measures across four systems. The instruments and their parts are:

- Klong Kheak 1:** Rests in all measures.
- Klong Kheak 2:** Rests in all measures.
- Klong Kheak 3:** Melodic line starting with a quarter note, followed by eighth notes and quarter notes.
- Violin:** Rests in all measures.
- Saw Uu:** Rhythmic accompaniment with eighth and sixteenth notes.
- Jakhey:** Rhythmic accompaniment with eighth and sixteenth notes.
- Saw Daung:** Rhythmic accompaniment with eighth and sixteenth notes.
- Khai / Pi:** Rhythmic accompaniment with eighth and sixteenth notes.
- Ramant Ek / Khong Lek:** Melodic line with quarter and eighth notes.
- Khong Yai:** Melodic line with quarter and eighth notes.
- Ramant Thum:** Melodic line with quarter and eighth notes.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a system of ten staves, each representing a different instrument. The instruments are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khhui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The notation is in treble clef. The first two staves (Klong Kheak 1 and 2) are mostly silent, indicated by horizontal lines. The Klong Kheak 3 staff begins with a melodic line in the first measure. The Violin staff is also silent. The remaining seven staves (Saw Uu through Ranaat Thum) play a rhythmic accompaniment consisting of eighth and sixteenth notes, often in pairs or groups, creating a steady pulse. The score is divided into four measures by vertical bar lines.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Jakhey

Sew Daung

Khui / Pi

Ranaat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranaat Thum

The image shows a musical score for a piece titled 'Klong Kheak'. It consists of 12 staves of music, each labeled with an instrument or part name. The staves are arranged vertically from top to bottom: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Jakhey, Sew Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The music is written in a single system with four measures. The notation includes various note values, rests, and stems. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw Uu

Jakhey

Saw Daung

Khui / Pi

Ranant Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranant Thum

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a vertical stack of staves. The instruments and their parts are as follows:

- Klong Kheak 1:** Four measures of whole rests.
- Klong Kheak 2:** Four measures of whole rests.
- Klong Kheak 3:** Four measures of whole rests.
- Violin:** Measures 1-4 contain eighth-note pairs (e.g., G4-A4, F4-G4). Measures 5-6 contain quarter notes (e.g., E4, D4) followed by a fermata.
- Saw Uu:** Identical to the Violin part.
- Jakhey:** Four measures of whole rests.
- Saw Daung:** Four measures of whole rests.
- Khui / Pi:** Four measures of whole rests.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** Four measures of whole rests.
- Khong Yai:** Four measures of whole rests.
- Ranaat Thum:** Four measures of whole rests.

A large, faint watermark of a sunburst is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a vertical stack of staves. The instruments and their parts are as follows:

- Klong Kheak 1:** Four measures of whole rests.
- Klong Kheak 2:** Four measures of whole rests.
- Klong Kheak 3:** Four measures of music. Measure 1: quarter notes G4, A4, B4. Measure 2: quarter notes C5, B4, A4. Measure 3: quarter notes G4, F4, E4. Measure 4: quarter notes D4, C4, B3.
- Violin:** Four measures of music. Measure 1: quarter notes G4, A4, B4. Measure 2: quarter notes C5, B4, A4. Measure 3: quarter notes G4, F4, E4. Measure 4: quarter notes D4, C4, B3.
- Saw Uu:** Four measures of whole rests.
- Jakhey:** Four measures of whole rests.
- Saw Dmang:** Four measures of whole rests.
- Khlui / Pi:** Four measures of whole rests.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** Four measures of whole rests.
- Khong Yai:** Four measures of whole rests.
- Ranaat Thum:** Four measures of whole rests.

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a system of 13 staves, each representing a different instrument or voice part. The staves are labeled on the left side:

- Klong Kheak 1
- Klong Kheak 2
- Klong Kheak 3
- Violin
- Saw Uu
- Jakhey
- Saw Daung
- Khui / Pi
- Ranaat Ek / Khong Lek
- Khong Yai
- Ranaat Thum

The score is written in a 4/4 time signature. The first four staves (Klong Kheak 1-3 and Violin) show rhythmic patterns with notes and rests. The fifth staff (Saw Uu) features a melodic line with eighth and sixteenth notes. The remaining staves (Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum) contain rests, indicating they are silent during this section. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw Uu

Jakhey

Saw Daung

Khui / Pi

Ranaat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranaat Thum

Klong Kheak 1

The musical score is arranged in a vertical stack of staves. The instruments and their parts are as follows:

- Klong Kheak 1:** Rests in all four measures.
- Klong Kheak 2:** Rests in all four measures.
- Klong Kheak 3:** Active in all four measures, playing a melodic line.
- Violin:** Active in all four measures, playing a melodic line.
- Saw Uu:** Active in all four measures, playing a melodic line.
- Jakhey:** Rests in all four measures.
- Saw Daung:** Rests in all four measures.
- Khui / Pi:** Rests in all four measures.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** Rests in all four measures.
- Khong Yai:** Rests in all four measures.
- Ranaat Thum:** Rests in all four measures.

The score is presented in a 4-measure format. A large, faint watermark is visible in the background of the page.

Klong Kheak 1

This musical score is for a piece titled "Klong Kheak 1". It is arranged for a variety of instruments, including three different Klong Kheak parts, a Violin, and several traditional Thai instruments: Saw Uu, Jakbey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is written in a single system with ten staves. The first two staves (Klong Kheak 1 and 2) are mostly silent, indicated by horizontal lines. The third staff (Klong Kheak 3) begins with a treble clef, a 7/8 time signature, and a key signature of one flat. The Violin part starts in the second measure. The remaining instruments (Saw Uu through Ranaat Thum) all begin in the first measure and play a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. The score is divided into four measures by vertical bar lines. A large, faint watermark is visible in the background of the page.

Klong Kheak 1

This musical score is for the piece "Klong Kheak 1". It is arranged for a variety of instruments, each on its own staff. The instruments listed are Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khi / Pi, Ramant Ek / Khong Lat, Khong Yai, and Ramant Thum. The score is organized into four measures. The first measure shows the initial melodic lines for Klong Kheak 3, Violin, and the three Saw instruments (Saw Uu, Saw Daung, and Khi / Pi). The second measure continues these lines, with the Klong Kheak 1 and 2 parts remaining silent. The third and fourth measures show the Klong Kheak 1 and 2 parts entering with a simple melodic line, while the other instruments continue their respective parts. The notation includes treble clefs, various note values (quarter, eighth, and sixteenth notes), rests, and repeat signs. A large, faint watermark is visible in the background of the page.

Klong Kheak 1

This musical score is for the piece "Klong Kheak 1". It is arranged for a large ensemble of traditional instruments. The score is written in a single system with 12 staves, each representing a different instrument. The instruments listed on the left are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khon, Khong Yai, and Ranaat Thum. The notation is primarily in treble clef. The Klong Kheak parts (1, 2, and 3) feature rhythmic patterns of eighth and sixteenth notes. The Violin part has a few notes at the beginning. The Saw Uu, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khon, Khong Yai, and Ranaat Thum parts all play similar rhythmic patterns. The Jakhey part has a few notes at the end of the piece. The score is divided into four measures by vertical bar lines. A large, faint watermark is visible in the background of the page.

Klong Kheak 1

This musical score is for the piece "Klong Kheak 1". It is arranged for a traditional ensemble with the following instruments and parts:

- Klong Kheak 1:** The first staff, which is mostly silent (indicated by a whole rest).
- Klong Kheak 2:** The second staff, also mostly silent.
- Klong Kheak 3:** The third staff, featuring a melodic line with eighth and sixteenth notes.
- Violin:** The fourth staff, playing a rhythmic accompaniment.
- Saw Uu:** The fifth staff, playing a rhythmic accompaniment.
- Jakbey:** The sixth staff, playing a melodic line with some rests.
- Saw Daung:** The seventh staff, playing a rhythmic accompaniment.
- Khai / Pi:** The eighth staff, playing a rhythmic accompaniment.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** The ninth staff, playing a rhythmic accompaniment.
- Khong Yai:** The tenth staff, playing a rhythmic accompaniment.
- Ranaat Thum:** The eleventh staff, playing a rhythmic accompaniment.

The score is written in a 7/8 time signature and consists of four measures. A large, faint watermark is visible in the background of the page.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw Uu

Jakhey

Saw Dzung

Khui / Pi

Ransat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ransat Thum

The musical score is arranged in a vertical stack of staves. The first two staves, labeled 'Klong Kheak 1' and 'Klong Kheak 2', contain only rests. The third staff, 'Klong Kheak 3', begins with a melodic line in the first measure, followed by a rest. The 'Violin' staff plays a continuous sixteenth-note pattern. The 'Saw Uu' staff has a similar sixteenth-note pattern. The 'Jakhey' staff has a rest in the first measure and then a melodic line. The 'Saw Dzung' staff plays a sixteenth-note pattern. The 'Khui / Pi' staff plays a sixteenth-note pattern. The 'Ransat Ek / Khong Lek' staff plays a sixteenth-note pattern. The 'Khong Yai' staff has a rest in the first measure and then a melodic line. The 'Ransat Thum' staff plays a sixteenth-note pattern. The score is divided into four measures by vertical bar lines.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw Uu

Jakhey

Saw Daung

Khui / Pi

Ransat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ransat Thum

The musical score is presented in a multi-staff format. The top two staves, labeled 'Klong Kheak 1' and 'Klong Kheak 2', contain whole rests. The third staff, 'Klong Kheak 3', begins with a 7/8 time signature and features a rhythmic pattern of eighth notes. The 'Violin' staff follows with a similar eighth-note pattern. The 'Saw Uu' staff continues this pattern. The 'Jakhey' staff also maintains the eighth-note rhythm. The 'Saw Daung' staff continues the eighth-note pattern. The 'Khui / Pi' staff continues the eighth-note pattern. The 'Ransat Ek / Khong Lek' staff starts with a 7/8 time signature and a half note, followed by a rest. The 'Khong Yai' staff continues the eighth-note pattern. The 'Ransat Thum' staff continues the eighth-note pattern. A large, faint watermark is visible across the center of the page.

Klong Kheak 1

This musical score is for the piece "Klong Kheak 1". It is arranged for a variety of instruments, including three different Klong Kheak instruments, a Violin, and several traditional Thai instruments: Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khbai / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is organized into four measures across the page. The Klong Kheak 1 and 2 parts are mostly silent, indicated by horizontal lines. The Klong Kheak 3 part begins with a melodic line in the second measure. The Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khbai / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum parts all play a rhythmic accompaniment consisting of eighth and sixteenth notes throughout the piece. A large, faint watermark is visible in the center of the page.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw Uu

Jakhey

Saw Daung

Khui / Pi

Ranaat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranaat Thum

The image shows a musical score for a traditional ensemble. It consists of 12 staves, each representing a different instrument or vocal part. The staves are labeled as follows from top to bottom: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The first two staves (Klong Kheak 1 and 2) are mostly empty, with only a few notes in the first measure. The third staff (Klong Kheak 3) has a melodic line starting in the second measure. The remaining staves (Violin through Ranaat Thum) all play a rhythmic accompaniment pattern starting from the second measure. The music is written in a standard Western staff notation with a treble clef and a key signature of one flat. The time signature is not explicitly shown but appears to be 4/4 based on the note values. The score is divided into four measures by vertical bar lines.

Klong Kheak 1

This musical score is for a piece titled "Klong Kheak 1". It is arranged for a variety of instruments, each on its own staff. The instruments listed are Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khlu / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is organized into four measures. Klong Kheak 1 and 2 have rests in all measures. Klong Kheak 3 plays a melodic line in the first and third measures, with rests in the second and fourth. The Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khlu / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum all play a consistent rhythmic accompaniment of eighth notes across all four measures. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

Musical score for Klong Kheak 1, featuring multiple instruments. The score is arranged in a grid of 11 staves and 4 measures. The instruments listed on the left are:

- Klong Kheak 1
- Klong Kheak 2
- Klong Kheak 3
- Violin
- Saw Uu
- Jakhey
- Saw Dzung
- Khui / Pi
- Rant Ek / Khong Lek
- Khong Yai
- Rant Thum

The score shows the rhythmic patterns and melodic lines for each instrument across four measures. The notation includes various note values, rests, and articulation marks. A watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

Musical score for Klong Kheak 1, featuring multiple instruments. The score is written in treble clef and 4/4 time. The instruments listed are:

- Klong Kheak 1
- Klong Kheak 2
- Klong Kheak 3
- Violin
- Saw Uu
- Jakhey
- Saw Daang
- Khui / Pi
- Ransat Ek / Khong Lek
- Khong Yai
- Ransat Thum

The score consists of 12 measures, with each instrument part starting in the second measure. The Klong Kheak 3 part begins with a 7/8 time signature change in the second measure. The Violin part starts with a 7/8 time signature change in the second measure. The Saw Uu, Jakhey, Saw Daang, Khui / Pi, Ransat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ransat Thum parts all start in the second measure. The Klong Kheak 1 and Klong Kheak 2 parts are silent throughout the score.

Klong Kheak 1

This musical score is for a piece titled "Klong Kheak 1". It is arranged for a large ensemble of instruments. The score is organized into 11 horizontal staves, each representing a different instrument. The instruments listed on the left side of the staves are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khoong Lee, Khoong Yai, and Ranaat Thum. The music is written in a single system with four measures. The notation includes various rhythmic values such as eighth and sixteenth notes, and rests. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

The musical score for 'Klong Kheak 1' consists of ten staves, each representing a different instrument or vocal part. The staves are labeled as follows from top to bottom: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khi / Pi, Ransat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ransat Thum. The score is written in a Western musical notation system with a treble clef and a 7/8 time signature. The music is organized into four measures. The first measure shows the initial notes for each part. The second measure contains a 7/8 time signature change. The third and fourth measures continue the melodic and rhythmic patterns. A large, faint watermark is visible across the center of the page, reading 'มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์' (Rajabhat Vachiravech).

Klong Kheak 1

This musical score is for the piece "Klong Kheak 1". It is arranged for a traditional ensemble. The score consists of 12 staves, each representing a different instrument. The instruments listed on the left are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Sew Dang, Khai / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The notation is written in treble clef. The first two staves (Klong Kheak 1 and 2) are mostly silent, indicated by horizontal lines. The Klong Kheak 3 staff begins with a melodic line in the second measure, featuring a 7/8 time signature. The Violin, Saw Uu, Jakhey, Sew Dang, Khai / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum staves all play a rhythmic accompaniment, primarily consisting of eighth and sixteenth notes. The score is organized into four measures, with a vertical bar line separating each measure. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

This musical score is for a piece titled "Klong Kheak 1". It is arranged for a variety of instruments, each on its own staff. The instruments listed on the left are: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakbey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is organized into four measures. Klong Kheak 1 and 2 have rests in all measures. Klong Kheak 3 plays a melodic line in the second and fourth measures. The Violin, Saw Uu, Jakbey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum all play a rhythmic accompaniment consisting of eighth and sixteenth notes throughout the piece. A large, faint watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

This musical score is for the piece "Klong Kheak 1". It is arranged for a traditional ensemble with the following instruments and parts:

- Klong Kheak 1:** The first staff, which is mostly silent (indicated by a horizontal line).
- Klong Kheak 2:** The second staff, also mostly silent.
- Klong Kheak 3:** The third staff, featuring a melodic line with a 7/8 time signature.
- Violin:** The fourth staff, providing a melodic accompaniment.
- Saw Uu:** The fifth staff, playing a melodic line.
- Jakbey:** The sixth staff, playing a melodic line.
- Saw Daung:** The seventh staff, playing a melodic line.
- Khlu / Pi:** The eighth staff, playing a melodic line.
- Ranaat Ek / Khone Lek:** The ninth staff, playing a melodic line.
- Khong Yai:** The tenth staff, playing a melodic line.
- Ranaat Thum:** The eleventh staff, playing a melodic line.

The score is written in treble clef and consists of four measures. A large, faint watermark is visible in the background of the page.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw Uu

Jakhey

Saw Daung

Khui / Pi

Ranat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranat Thum

The musical score is presented in a grand staff format with 11 individual staves. The first two staves, labeled 'Klong Kheak 1' and 'Klong Kheak 2', contain only rests. The third staff, 'Klong Kheak 3', begins with a melodic line in the first measure, which continues through the subsequent measures. The remaining staves, from 'Violin' to 'Ranat Thum', provide a rhythmic accompaniment consisting of eighth and sixteenth notes. The score is organized into four measures, with a vertical bar line separating each measure. A watermark 'www.musicalnotes.com' is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw Uu

Jakhey

Saw Dzung

Khui / Pi

Ranat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranat Thum

The image shows a musical score for a traditional ensemble. It consists of 11 staves, each representing a different instrument or vocal part. The staves are labeled as follows from top to bottom: Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Dzung, Khui / Pi, Ranat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranat Thum. The score is written in a single system with four measures. The first two staves (Klong Kheak 1 and 2) are mostly empty, with only a few notes in the first measure. The third staff (Klong Kheak 3) has a melodic line starting in the second measure. The remaining staves (Violin through Ranat Thum) all play a rhythmic accompaniment consisting of eighth and sixteenth notes, starting from the first measure. The notation is in a standard Western staff with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat).

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw Uu

Jakhey

Saw Dang

Khui / Pi

Ranat Ek / Klong Lek

Klong Yai

Ranat Thum

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

Klong Kheak 3

Violin

Saw Uu

Jakhey

Saw Daung

Khui / Pi

Ranat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranat Thum

Klong Kheak 1

Musical score for Klong Kheak 1, featuring multiple instruments. The score is written in treble clef and consists of 12 staves. The instruments are:

- Klong Kheak 1
- Klong Kheak 2
- Klong Kheak 3
- Violin
- Saw Uu
- Jakhey
- Saw Dang
- Khui / Pi
- Ransat Ek / K... Lai
- Khong Yai
- Ransat Thum

The score is divided into four measures. The first three measures show the instruments playing a rhythmic pattern, while the fourth measure shows a variation in the pattern. The Klong Kheak 1 and 2 staves are mostly empty, indicating they are silent during this section. The Klong Kheak 3 staff has a few notes in the first measure. The Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Dang, Khui / Pi, Ransat Ek / K... Lai, Khong Yai, and Ransat Thum staves all have a rhythmic pattern of eighth notes.

Klong Kheak 1

Musical score for Klong Kheak 1, featuring multiple instruments. The score is written in treble clef and consists of 16 measures across 12 staves. The instruments are:

- Klong Kheak 1
- Klong Kheak 2
- Klong Kheak 3
- Violin
- Saw Uu
- Jakhey
- Saw Duang
- Khui / Pi
- Ramant Ek / Khoong Lek
- Khoong Yai
- Ramant Thum

The score shows a complex arrangement with various rhythmic patterns and melodic lines. A watermark is visible in the background of the score.

Klong Kheak 1

This musical score is for the piece "Klong Kheak 1". It is a multi-stemmed score for a traditional ensemble. The instruments and their parts are as follows:

- Klong Kheak 1:** The top staff, which is mostly empty, indicating a rest.
- Klong Kheak 2:** The second staff, also mostly empty.
- Klong Kheak 3:** The third staff, containing a melodic line with eighth and sixteenth notes.
- Violin:** The fourth staff, playing a rhythmic accompaniment of eighth notes.
- Saw Uu:** The fifth staff, playing a rhythmic accompaniment of eighth notes.
- Jakhey:** The sixth staff, playing a rhythmic accompaniment of eighth notes.
- Saw Daung:** The seventh staff, playing a rhythmic accompaniment of eighth notes.
- Khai / Pi:** The eighth staff, playing a rhythmic accompaniment of eighth notes.
- Ranaat Ek / Khong Lek:** The ninth staff, playing a melodic line with eighth notes and rests.
- Khong Yai:** The tenth staff, playing a melodic line with eighth notes and rests.
- Ranaat Thum:** The eleventh staff, playing a melodic line with eighth notes and rests.

The score is organized into four measures. A large, faint watermark is visible in the background of the page.

Klong Kheak 1

This musical score is for the piece "Klong Kheak 1". It is arranged for a variety of instruments, including three different Klong Kheak instruments, a Violin, and several traditional Thai instruments: Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khlu / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is written in a single system with 12 staves. The first two staves (Klong Kheak 1 and 2) are mostly empty, indicating rests. The third staff (Klong Kheak 3) begins with a melodic line. The Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, and Khlu / Pi staves all play a rhythmic accompaniment of eighth notes. The Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum staves play a more complex melodic line with various note values and rests. The score is divided into four measures by vertical bar lines.

Klong Kheak 1

This musical score is for the piece "Klong Kheak 1". It is arranged for a variety of instruments, each with its own staff. The instruments listed are Klong Kheak 1, Klong Kheak 2, Klong Kheak 3, Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum. The score is organized into four measures. The first three measures are mostly empty for the Klong Kheak instruments, while the Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum parts play a rhythmic pattern of eighth notes. In the fourth measure, the Klong Kheak 3 part has a melodic line, and the Violin, Saw Uu, Jakhey, Saw Daung, Khui / Pi, Ranaat Ek / Khong Lek, Khong Yai, and Ranaat Thum parts continue their rhythmic accompaniment.

Klong Kheak 1

Klong Kheak 2

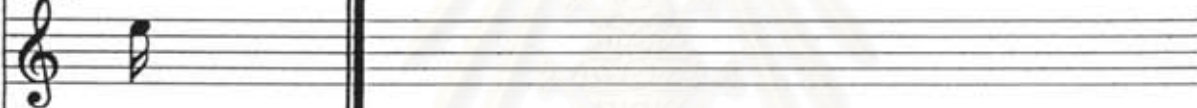
Klong Kheak 3

Violin

Saw Uu

Jakhey

Saw Daung

Khloi / Pi

Ranaat Ek / Khong Lek

Khong Yai

Ranaat Thum

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศัพท์สังคีต

- **กรอ** เป็นวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทตี (เช่น ระนาด ข้องวม) อย่างหนึ่งซึ่งใช้วิธีตี 2 มือสลับกันถี่ๆ เหมือนวิวเสียดเดียว (ดูคำว่าวิว) หากแต่วิธีที่เรียกว่า "กรอ" นี้ มือทั้งสองมิได้ตีคู่ที่ดูเดียวกัน โดยปรกติมักจะตีเป็นคู่ 2 คู่ 3 คู่ 4-5-6 และ 8 ฯลฯ เป็นคำเรียกทางการดำเนินทำนองเพลงอย่างหนึ่ง ที่ดำเนินไปโดยใช้เสียง ฮาวๆ ซ้ำๆ เพลงที่ดำเนินทำนองอย่างนี้เรียกว่า "ทางกรอ" ที่เรียกอย่างนี้ ก็ด้วยเหตุเพลงที่มีเสียงฮาวๆ นั้น เครื่องดนตรีประเภทตีไม่สามารถจะทำเสียงให้ฮาวได้ จึงต้องตีกรอ ให้ได้ความฮาวเท่ากับความประสงค์ของทำนองเพลง
- **เก็บ** ได้แก่การบรรเลงที่เพิ่มเติมเสียงสอดแทรกแซงให้มีพยางค์ถี่ขึ้นกว่าเนื้อเพลง
ธรรมดา ถ้าจะเขียนเป็นโน้ตสากลในจังหวะ 2/4 ก็จะเป็นจังหวะละ 4 ตัว หรือละ 8 ตัว (จะเกิด 2 ชั้นทั้ง 8 ตัว)
- **ขยี้** เป็นการบรรเลงที่เพิ่มเติมเสียงแทรกแซงให้มีพยางค์ถี่ขึ้นไปจาก "เก็บ" อีก 1 เท่า
ถ้าจะเขียนเป็นโน้ตสากลในจังหวะ 2/4 ก็จะเป็นจังหวะละ 8 ตัว หรือละ 16 ตัว (จะเกิด 3 ชั้นทั้ง 16 ตัว)
อธิบาย การบรรเลงที่เรียกว่าขยี้ นี้ จะบรรเลงตลอดทั้งประโยคของเพลงหรือจะบรรเลงสั้นยาวเพียงใด แล้วแต่ผู้บรรเลงจะเห็นสมควร วิธีการอย่างนี้ บางท่านก็เรียกว่า "เก็บ 6 ชั้น" ซึ่งถ้าจะพิจารณาถึงหลักการกำหนดอัตรา (2 ชั้น 3 ชั้น) แล้ว คำว่า 6 ชั้นดูจะไม่ถูกต้อง ถ้าจะเรียกตามอัตราที่น่าจะเรียก 4 ชั้น ตัวอย่างโน้ต "ขยี้" รวมกับทีกหรือทียาไว้กับ "สะบัด" (ดูคำว่าสะบัด)
- **ท่อน** คือกำหนดส่วนใหญ่อันหนึ่งๆ ซึ่งแบ่งออกจากเพลง คล้ายกับย่อหน้าที่มีความสำคัญ ในเรื่องต่างๆ
อธิบาย : โดตาปรกติเมื่อบรรเลงเพลงใดก็ตาม หากจบท่อนหนึ่งๆ แล้วมักจะกลับต้นบรรเลงซ้ำท่อนนั้นอีกครั้งหนึ่ง ที่กล่าวนี้มีไว้ว่าเพลงทุกเพลงจะต้องมีหลายๆ ท่อนเสมอไป บางเพลงอาจมีท่อนเดียวจบ หรือมี 2 ท่อน หรือหลายๆ ท่อนจึงจบก็ได้
- **ทาง** คำที่มีความหมายแยกได้เป็น 3 ประการ คือ
 - หมายถึงวิธีดำเนินทำนองโดยเฉพาะของเครื่องดนตรีแต่ละอย่าง เช่น ทางระนาดเอก ทางระนาดทุ้ม และทางซอ ซึ่งแต่ละอย่างคำนี้มีวิธีการดำเนินทำนองของคนแตกต่างกัน
 - หมายถึงวิธีดำเนินทำนองเพลงที่ประดิษฐ์ขึ้นโดยเฉพาะ เช่น ทางของครู ก. ครู ข. หรือทางเดี่ยว ทางหมู่ ทางพื้น ทางกรอ และทางลูกตั้งลูกซัด ซึ่งแม้จะบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีอย่างเดียวกันก็ดำเนินทำนองไม่เหมือนกัน

หมายถึงระดับเสียงของเพลงที่บรรเลง (Key) ซึ่งกำหนดชื่อเรียก เป็นที่หมายรู้จักกันทุกๆเสียง ดังจะจำแนกเรียงลำดับขึ้นไปทีละเสียงต่อไปนี้

ทางเพ็ชงออล่าง : (หรือทางโนลด) เรียกตามชื่อลูกน้ือวงวใหญ่ ลูกที่ 10 (นำจากลูกที่มีเสียงต่ำที่สุด) ลูกน้ือลูกนี้เรียกว่า "ลูกเพ็ชงออล" อนุโลมเทียบถำเสียงของคนครีวศำกลศรภกับเสียง ฟา เพราะเมือบรรเลงถำงนี้ เสียงน้ือลูกนี้มักจะเป็นเสียงหลัก (Tonic) หรือเป็นเสียงที่ปกครอง (Governing Sound) ถำงนี้ใช้บรรเลงประกอบถำการแสดงละครคักำบรรพ หรือละครอื่งๆ ที่บรรเลงคักำพิพำถย์ไม่มีนวม เดิมเรียกถำงบรรเลงถำงนี้เพ็ชงว "ถำงเพ็ชงออล" ค่นเมือมีถำงบรรเลงของวงมโหรีและเครื่องสำข ซึ่งเรียกวถำงเพ็ชงออลเมือกับ จึงต้องแยกเป็นถำงเพ็ชงออล่ง และถำงเพ็ชงออลน ที่เรียกถำงน้ืออีกออย่างวถำงโนลดน้ัน หมายถึงว บรรเลงลศจกถำงโนลดมว । เสียงถำงโน : สูงกวถำงเพ็ชงออล่ง । เสียง เสียงที่เป็น Tonic จึงเทียบได้กับเสียง ซอล ที่เรียกวถำงโนนี้เรียกชื่อคำที่ที่ใช้ไปในวงที่พิพำถย์ประจำกับเสียงนี้ ซึ่งไปได้น้็ดและศะควคักที่สุด ป็นชื่อว "ฟาโน" ถำงนี้มักใช้บรรเลงประกอบละครโน หรือละครนอกและโชนโนปัจจุบัน

ถำงกลว : สูงกวถำงโน । เสียง เสียงที่เป็น Tonic จึงเทียบได้กับเสียง ดา ที่เรียกวถำงกลวนี้ เรียกคำชื่อ "ฟาีกลว" ซึ่งใช้ไปในวงที่พิพำถย์ประจำกับเสียงนี้ได้น้็ดและศะควคักที่สุด ถำงนี้ใช้บรรเลงประกอบถำงแสดงน้ิงใหญ่ และโชนโนสมือโบรมว

ถำงเพ็ชงออลน : (หรือถำงนอกค้ำ) สูงกวถำงกลว । เสียง เสียงที่เป็น Tonic จึงเทียบได้กับเสียง จีแฟลค ที่เรียกวถำงเพ็ชงออลนนี้ เรียกคำชื่อ "ซอู้เพ็ชงออล" ซึ่งใช้ไปประจำกับเสียงนี้ และเพื่อให้แตกต่างกับถำงเพ็ชงออล่ง จึงเดิมค้ำว "นบ" ดังกล่วแล้ว ถำงนี้ถำงที่ก็เรียกวถำงนอกค้ำ เพราะค้ำกวถำงนอกดมว । เสียง และเรียกคำชื่อ "ฟาีนอกค้ำ" ที่ไปประจำกับเสียงนี้ได้น้็ดและศะควคักที่สุด ถำงนี้ใช้บรรเลงประจำกับถำงมโหรีและเครื่องสำข หรือที่พิพำถย์ที่บรรเลงเพลงสำเนือมอญ เช่นแขกมอญ สดศรวน

ถำงกรวค : (หรือถำงนอก) สูงกวถำงเพ็ชงออลน । เสียง เสียงที่เป็น Tonic จึงเทียบได้กับเสียงโด ที่เรียกวถำงกรวคเทียบจะค้ำวเป็นถำงที่มีเสียงสูงที่สุดของถำงบรรเลงที่พิพำถย์ ค่นที่เรียกวถำงนอกน้ันเรียกคำชื่อ "ฟาีนอก" ที่ไปประกอบกับเสียงนี้ได้น้็ดและศะควคักที่สุด โดยใช้น้ือออย่างคิ้วถำงกับฟาโนไปถำงโน นวมอกนี้ใช้บรรเลงประกอบถำงการขำสภวหรือบรรเลงที่พิพำถย์รับอื่งโศภปกคิ ละครนอกโนสมือโบรมวซึ่งผู้แสดงกับขำกก็ใช้เสียงนี้

ถำงกลวเมห : สูงกวถำงกรวค । เสียง เสียงที่เป็น Tonic จึงเทียบได้กับเสียง มี ที่เรียกวถำงขวาก็เรียกคำชื่อ "ฟาีขว" ซึ่งไปประจำกับถำงบรรเลงโนถำงนี้ได้น้็ดและศะควคักที่สุด ถำงนี้ใช้ประจำกับถำงบรรเลงที่มีฟาีขว เช่น เครื่องสำคักำขว ถำงค้ำบ ถำงถำงถำงบรรเลงที่พิพำถย์นงหงส์ ซึ่งเมือจะผสมฟาีขวถำงโนบรรเลงถำงขว

หากแต่บรรเลงทางเพ็ชชอนหรือทางนอกคีย์ เพื่อสะดวกแก่การบรรเลงเครื่องดนตรีอื่นๆ ในวงที่พาซซ์

หมายเหตุ ทางที่ 7 เสียงนี้ มีใช้ร่วมกับบรรเลงทางซึ่งเป็นระดับเสียง (Key) โด จะต้องทวนอยู่ในท่อนนั้นเสมอไป เพราะเพลงบางเพลงทำนองผู้แต่งได้ใช้ระดับเสียงอยู่ในตัว หรือบางเพลงก็มีประเพณีกำหนดคีย์ไปก่อนระดับเสียง ก็ต้องบรรเลงเปลี่ยนทางไปตามความเหมาะสมของเพลงนั้นๆ

- **ทำนอง** คือเสียงสูงๆ ต่ำๆ ซึ่งสลับสับสนกัน จะมีความสั้นยาวท่วงอย่างไร ก็แล้วแต่ความประสงค์ของผู้แต่งจะประคินฐ์เรียหรือ
 - **แนว**
 1. ขนาดหรือกำลังความซ้ำเร็วของการดำเนินจังหวะ ที่พูดกันว่า แนวคีย์คือ ใน ขณะบรรเลงหรือขับร้อง ใ้รักษาขนาดหรือกำลังความซ้ำเร็วของจังหวะไว้โดยเร็วหรือช้ามีเสมอและเหมาะสมกับทำนองเพลงนั้นๆ เพลงใด ครวงไหน ท่วงซ้ำเร็วเพียงใด ก็ใ้ฎีค็อย่างนั้น
 - การดำเนินทำนองของเครื่องดนตรีแต่ละอย่างหรือการขับร้อง ซึ่งตรงกับคำว่าท่วง (พูดว่า ท่วงซ้อ) เช่น แนววี่ แนวระนาดและแนวร้อง เป็นต้น แต่โดยมากมักจะใช้พูดเวลาที่ดูโน้ตในจำกรวมเครื่อง (Score)
 - **ปรบไ้** เป็นชื่อของหน้าทับ (พูดว่าหน้าทับ) ประเภทหนึ่ง ซึ่งมีส่วนลัดก่อนข้างตัว (ถูกๆ) อีกว่า มีความยาวเป็น 2 เท่าของหน้าทับสองไม้) สำหรับตีประกอบกับเพลงที่มีทำนองดำเนินประโศทรรคคองเป็นระเงือช
 - **ล่งหน้า** (เป็นแบบหนึ่งของ “ลัด” พูดว่า ลัด) หมายถึงการร้องหรือบรรเลงอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นเครื่องดนตรีอย่างใดอย่างหนึ่งพลกเพลงทำนองบรรเลงโศคคัทำนองให้ลัน เพื่อใ้ป้เงือชเสียงที่จะคกจังหวะใ้ลัดก่อนเครื่องดนตรีอื่นๆ คือบรรเลงขึ้นลัดประ โศคพร้อมกัเครื่องดนตรีอื่น แต่ใ้ใ้ป้เงือชที่สุคประ โศคก่อน
- อธิบาย : วิธีการบรรเลงแบบนี้ มักเป็นการบรรเลงประจำของระนาดทุ้มไม้ ทุ้มเหล็ก และซอด้ แต่เครื่องดนตรีอื่นๆ เช่น ระนาดเอก และซอด้วงก็มีใ้ซอด้วงระนาดโศค ลักณะของล่งหน้ามีคังโน้ตด้วยอย่างข้างล่างนี้

ถ้าจะเปรียบเทียบกับคีย์วงเลื่อม จะเห็น ว่าลัดกับคองที่กล่อกนั้ผู้บรรเลงเป็นพวกหน้าพวกหลัง ขนาดของประ โศคทรรคคองต่างกัน พวกที่จะกล่อกนั้ผู้บรรเลงที่เบาก่อน และเป็นการบรรเลงคองที่หน้าผู้คัเพลงใ้ลัดกับค็โศคแล้ว (พูดว่าลัดก่อน) ส่วนล่งหน้าก็ใ้เป็นวิธี

การของเครื่องดนตรีอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้บรรเลงได้ประดิษฐ์ขึ้นเอง ไม่มีกรแบ่งพวกและ ทำนองที่บรรเลงก็ขึ้นต้นประโยคมาพร้อมๆ กัน หากแต่วิธินาทางคิดให้สั้น ล่วงหน้าไปให้ถึง เสียงท้ายประโยคก่อนผู้อื่นทำนั้น

- **ลัก**

หรือ “ลักจิงหะ” หมายถึงการร้องหรือบรรเลงหัวเครื่องดนตรีทั้งเครื่องทำ ทำนองและเครื่องประกอบจิงหะ ซึ่งคํานำไปโคขไม่ตรงกับจิงหะ เสียงที่นำก่อนหรือน่าจะลง ครวงจิงหะ ก็ทำให้ตกลงโน้ตอื่นซึ่งไม่ตรงจิงหะ แต่การกระทำนี้เป็นการกระทำโดยเจตนา เพื่อที่จะให้เกิดความไพเราะหรือเร้าอารมณ์ไปอีกทางหนึ่ง ซึ่งไม่ถือว่าเป็นผิด ลักหรือลักจิงหะนี้ แบ่งออกไปได้เป็น 3 อย่าง คือ เหลื่อม ล่วงหน้า และช้อย (คู่คำว่า เหลื่อม ล่วงหน้า และช้อย) ซึ่งมีลักษณะต่างๆ กันทั้งนั้น
- **ลูกซัด**

เป็นวิธีการบรรเลงทำนองอย่างหนึ่งแบ่งเครื่องดนตรี (หรือร้อง) ออกเป็น 2 พวก พวกหนึ่งเรียกว่าพวกหน้า (บรรเลงก่อน) อีกพวกหนึ่งเรียกว่าพวกหลัง (บรรเลงทีหลัง) ทั้ง 2 พวกนี้ผลัดกันบรรเลงคนละที เมื่อพวกหน้าบรรเลงไปหมดวรรคตอนแล้วพวกหลังจึงจะบรรเลงบ้าง แต่ที่จะเรียกได้ว่า “ลูกซัด” นี้ เมื่อพวกหน้าบรรเลงเป็นทำนองอย่างหนึ่งแล้ว พวกหลังก็จะบรรเลงทำนองให้ผิดแผกแตกต่างไปอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่เหมือนกับทำนองของพวกหน้า ทำนองที่ผลัดกันบรรเลงนี้ไม่บังคับว่าจะสั้นยาวเท่าใด ทั้งนี้แล้วแต่ผู้แต่งจะประดิษฐ์ขึ้น อย่างสั้นที่สุด อาจผลัดกันทำเพียงพวกละพยางค์เดียวก็ได้
- **ลูกล้อ**

เป็นวิธีการบรรเลงทำนองอย่างหนึ่งที่แบ่งเครื่องดนตรี (หรือร้อง) ออกเป็น 2 พวก พวกหนึ่งเรียกว่าพวกหน้า อีกพวกหนึ่งเรียกว่าพวกหลัง ทั้ง 2 พวกนี้ผลัดกันบรรเลงคนละที เมื่อพวกหน้าบรรเลงไปหมดวรรคตอนแล้ว พวกหลังจึงจะบรรเลงบ้าง (เช่นเดียวกับคำว่าลูกซัดที่กล่าวมาแล้ว) แต่ที่จะเรียกได้ว่า “ลูกล้อ” นี้ เมื่อพวกหน้าบรรเลงไปเป็นทำนองอย่างใด พวกหลังก็จะบรรเลงเป็นทำนองซ้ำอย่างเดียวกันกับพวกหน้า และทำนองที่ผลัดกันบรรเลงนี้ ก็แล้วแต่ผู้แต่งจะประดิษฐ์ขึ้น จะสั้นยาวเท่าใดหรือเพียงพยางค์เดียวก็ได้

อธิบาย : ถ้าจะเปรียบเทียบกับคำว่า “ลูกซัด” กับ “ลูกล้อ” ให้เข้าใจง่าย จงจำไว้ว่า ถ้าพวกหลังบรรเลงไม่เหมือนพวกหน้าก็เป็นลูกซัด หากพวกหลังบรรเลงเหมือนกับพวกหน้าก็เป็นลูกล้อ เช่นเดียวกับคำพูดของคน 2 คน คนแรกพูดอย่างหนึ่งอีกคนพูดไปเสียอย่างหนึ่งไม่เหมือนกัน ก็เรียกว่าพูดซัดหรือซัดคอ ซึ่งตรงกับลูกซัด ถ้าคนแรกพูดอย่างใด อีกคนก็พูดเหมือนอย่างนั้น ก็เรียกว่า เลียน หรือ ล้อ หรือ ล้อเลียน ซึ่งตรงกับลูกล้อ
- **ลูกหมด**

เป็นชื่อเพลงประเภทหนึ่ง ซึ่งเป็นเพลงสั้นๆ มีจังหวะเร็ว เทียบเท่ากับจิงหะหน้า กับสองไม้ชั้นเดียวหรือครึ่งชั้น สำหรับบรรเลงค่อห้าเพลงค่างๆ เพื่อแสดงว่าจบ (หมด)
- **สองชั้น**

เป็นคำกำหนดคีตาของหน้าทับและเพลง ซึ่งมีประโยคและจิงหะหน้าทับเช่นเคย ปกติกลาง มีความยาวมากกว่าอัตราชั้นเดียวอีกเท่าตัว ถ้าจะเทียบกับโน้ตสากล ในจิงหะหน้าทับหนึ่งๆ หากเป็นประเภทสองไม้ จะมีความยาวเท่ากับ 2 ห้องของจิงหะ 2/4 และนับเป็นประเภทปราน ไก่ ก็จะมีมีความยาวเท่ากับ 4 ห้องของจิงหะ 2/4

- **สองไม้**

เป็นชื่อของหน้าทับ (คู่คำว่าหน้าทับ) อย่างหนึ่ง ซึ่งมีส่วนค่อนข้างสั้น เพื่อสะดวก และเหมาะสมแก่ทำนองเพลงที่มีประโยคสั้นๆ หรือเพลงที่มีทำนองพลิกเพลง หรือเพลงที่กำหนดความยาวไม่แน่นอน

อธิบาย : หน้าทับแบบนี้ นักปราชญ์ทางดนตรีไทยในสมัยโบราณได้คิดขยายขึ้นจากลำน้การตีเครื่องหนังของหน้าทับเพลงเร็วอีกเท่าตัว (เป็น 2 ชั้น) สำหรับตีประกอบการร้องคันทนแบบหนึ่งชื่อเรียกว่า “คันทองไม้” การร้องคันทองไม้นี้ ผู้ร้องย่อมร้องพลิกเพลงไปได้มาๆ และมีความยาวไม่แน่นอน ซึ่งการแสดงละครนอก เพลงฉ่อย แอ้ว และตลก ยังนำมาใช้ร้องในเวลาที่ต้องการรวบรัดและดำเนินเรื่องอยู่ในปัจจุบัน หน้าทับที่กล่าวนี้ยังมีชื่อเรียกว่า “สองไม้” สมัยที่เกิดทำนองเพลงอัตรา 3 ชั้นขึ้น หน้าทับนี้ก็ขยายขึ้นไปด้วยตามส่วน และคงเรียกว่าหน้าทับสองไม้เช่นเดิม ไม่ว่าจะเป็นอัตรา 3 ชั้น 2 ชั้น หรือชั้นเดียว หน้าทับสองไม้ 2 ชั้นนี้เป็นมูลให้คิดหน้าทับอื่นๆ ขึ้นอีกหลายอย่าง เช่น หน้าทับเช่นเกล้า หน้าทับลาว หน้าทับซัดเซ็น เป็นต้น

- **สำเนียง**

หมายถึงกระแสของทำนองเพลงที่ได้ประดิษฐ์ขึ้น กระทำให้งังเกิดความรู้สึกและทราบได้ว่าเป็นเพลงจำพวกใด ชนิดใด และภพนาใด คำพิงพจน์ว่า “สำเนียงบอกภพนา” หมายถึงสิ่งที่เราได้รู้ความรู้สึกจากเสียงพูดของคน ซึ่งมีสำเนียงต่างๆ กัน ทำให้เราทราบได้ว่าผู้พูดนั้นเป็นภพนาอะไร หรือชาวเมืองไหน และสำเนียงที่เราได้รู้จากการฟังเสียงของทำนองเพลงดนตรี ก็สามารถทำให้ทราบได้ว่าเป็นเพลงจำพวกใด ชนิดใด และภพนาใด ได้เช่นเดียวกัน

- **หน้าทับ**

วิธีตีเครื่องดนตรีที่ซึ่งด้วยหนึ่งจำพวกที่เปลี่ยนเสียงมาจาก “ทับ” เช่น ตะโพนและกลองแขก เป็นต้น ซึ่งมีบัญญัติเป็นแบบแผนสำหรับตีประกอบการจังหวะประจำกับทำนองเพลงโดยเฉพาะ

อธิบาย : ทับเป็นชื่อเครื่องดนตรีที่ซึ่งด้วยหนึ่งชนิดเดียว ใช้ตีประกอบการจังหวะทำนองดนตรีมาแต่โบราณ สมัยปัจจุบันเราเรียกว่า “โหม” (ที่ตีคู่กับระนาดในวงมโหรี) หน้าที่อันสำคัญของทับคือตีประกอบการจังหวะให้ออกค้องกับประโยคเพลง และกลมกลืนกับทำนองเพลงร้องหรือดนตรี หมายความว่าทับก็ต้องตีเป็นเพลง แต่เสียงของทับไม่สามารถตีเป็นทำนองได้ จึงตีแต่เพียงเป็นเครื่องบอกส่วนสัดและประโยคของเพลงนั้นๆ วิธีตีทำประจำเพลงนี้ ผู้ร้องหรือผู้บรรเลงดนตรีต้องคิดถือเป็นสิ่งสำคัญ ดักร้องหรือบรรเลงเพลงใดไม่ว่าครั้งกับวิธีตีของทับ ก็ถือว่าเพลงนั้นผิดโคซหากหรือทับทับจึงเป็นเสมือนผู้กำกับอันสำคัญ เป็นหัวหน้าของเพลงอย่างหนึ่ง วิธีตีหรือเพลงของทับนี้ประกอบการจังหวะขึ้นตามกาลสมัย โดใช้วิธีตีเปลี่ยนเสียงมาจากทับอีกหลายอย่าง เช่น ตะโพน สองหน้า กลองแขก กลองมลายู เป็นต้น แม้แต่ทับซึ่งเป็นของเดิม ก็ยังเพิ่มกลองระนาดเข้าคู่สองคแทรกเป็นคู่กัน วิธีตีหรือเพลงของทับจึงด้วยหน้าทับพวกนี้ จึงเรียกว่า “หน้าทับ” ทั้งหมด

- **เหลื่อม**

เป็นแบบหนึ่งของ “ลัด” คู่คำว่า ลัด หมายถึงการบรรเลงที่แบ่งเครื่องบรรเลงออกเป็น 2 พวก เป็นพวกหน้ากับพวกหลัง (เหมือนบรรเลงลูกกลึงหรือลูกซัด) ที่แบ่งที่บรรเลงของพวกหน้ากับพวกหลังเป็นอย่างเดียวกันมีความยาวเท่ากัน แต่พวกหน้าบรรเลงก่อนพวกหลังเล็กน้อย เพราะฉะนั้นพวกหน้าก็จะต้องหมดก่อนพวกหลังเท่ากับระยะ ที่ได้บรรเลงขึ้นมาก่อน

และเสียงสุดประโยคของพวกเขาที่ตกลงก่อนจังหวะ ประโยคที่บรรเลงเหลื่อมนี้จะสั้นกว่าเพียง
โคก็แล้วแต่ความประสงค์ของผู้แต่ง

อธิบาย : การบรรเลงเหลื่อมก็เปรียบเหมือนเส้นตรง 2 เส้น ซึ่งมีขนาดยาวเท่ากันและ
ชิดให้ชนกัน แต่ให้เส้นที่ 1 เหลื่อมมาข้างหน้า ก็จะแสดงให้เห็นว่าปลายเส้นที่ 1 นั้นสุดลงก่อนเส้น
ที่ 2 ดังภาพนี้

เฉลียม โยศ ๓๗

เส้นที่ ๑ _____
เส้นที่ ๒ _____ (เหลื่อม)

↑
จังหวะ

เปรียบเทียบบรรเลงของพวกหน้า
เปรียบเทียบบรรเลงของพวกหลัง

หากเขียนเป็นโน้ต ก็จะเป็นดังนี้

พวกหลัง
ทำนองปกติ

พวกหน้า
ทำนองเหลื่อม

การบรรเลงแบบเหลื่อมนี้ บางท่านก็เรียกว่า "สว่างหน้า" ซึ่งก็นับว่าถูก
เหมือนกัน แต่ยังมีวิธีบรรเลงอีกแบบหนึ่งที่เรียกว่าสว่างหน้า (ดูคำว่า สว่าง
หน้า)

หมายเหตุ จากศัพท์สังคีตของ อาจารย์มนตรี ตราโมท (กองศิลปศึกษา กรมศิลปากร 2531)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศัพท์สังคีต

- **กรอ** เป็นวิธีบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทดี (เช่น ระนาด มโหระทึก) อย่างหนึ่งซึ่งใช้วิธีตี 2 มือสลับกันถี่ๆ เหมือนร่ำเสียงเคียว (สุคำว่าร่ำ) หากเครื่องที่เรียกว่า “กรอ” นี้ มือทั้งสองมิได้ค้ำอยู่ที่ถูกเคียวกัน โดยปรกติมักจะตีเป็นคู่ 2 คู่ 3 คู่ 4-5-6 และ 8 ฯลฯ (สุคำว่าคู่)
เป็นคำเรียกทางของการดำเนินทำนองเพลงอย่างหนึ่ง ที่ค้ำเน้นไปโดยใช้เสียง ซาวๆ ซ้ำๆ เพลงที่ดำเนินทำนองอย่างนี้เรียกว่า “ทางกรอ” ที่เรียกอย่างนี้ ก็ด้วยเหตุเพลงที่มีเสียงซาวๆ นั้น เครื่องดนตรีประเภทดีไม่สามารถจะทำเสียงให้ยาวได้ จึงต้องดีกรอ ให้ให้ความยาวเท่ากับความประสงค์ของทำนองเพลง
- **เก็บ** ได้แก่การบรรเลงที่เพิ่มเติมเสียงสอดแทรกแซงให้มีพยางค์ถี่ขึ้นกว่าเมื่อเพลงบรรเลง ถ้าจะเขียนเป็นโน้ตสากลในจังหวะ 2/4 ก็จะเป็นจังหวะละ 4 ตัว ห้องละ 8 ตัว (ชนะเปิด 2 ชั้นทั้ง 8 ตัว)
- **ขยี้** เป็นการบรรเลงที่เพิ่มเติมเสียงแทรกแซงให้มีพยางค์ถี่ขึ้นไปจาก “เก็บ” อีก 1 เท่า
ถ้าจะเขียนเป็นโน้ตสากลในจังหวะ 2/4 ก็จะเป็นจังหวะละ 8 ตัว ห้องละ 16 ตัว (ชนะเปิด 3 ชั้นทั้ง 16 ตัว)
อธิบาย การบรรเลงที่เรียกว่าขยี้ จะบรรเลงตลอดทั้งประโยคของเพลงหรือจะบรรเลงสั้นยาวพิสดาร แล้วแต่ผู้บรรเลงจะเห็นสมควร วิธีบรรเลงอย่างนี้ บางท่านก็เรียกว่า “เก็บ 6 ชั้น” ซึ่งถ้าจะพิจารณาถึงหลักการกำหนดอัตรา (2 ชั้น 3 ชั้น) แล้ว คำว่า 6 ชั้นสูงจะไม่สู้ถูกต้อง ถ้าจะเรียกตามอัตราที่น่าจะเรียก 4 ชั้น ตัวอย่างโน้ต “ขยี้” รวมกันก็กเรียขยี้เข้าไว้กับ “สะบัด” (สุคำว่าสะบัด)
- **ท่อน** คือกำหนดส่วนใหญ่ส่วนหนึ่งๆ ซึ่งแบ่งออกจากเพลง คล้ายกับย่อหน้าที่มีความสำคัญ ในเรื่องต่างๆ
อธิบาย : โดยปรกติเมื่อบรรเลงเพลงใดก็ตาม หากจบท่อนหนึ่งๆ แล้วมักจะกล่าวด้วยบรรเลงซ้ำท่อนนั้นอีกครั้งหนึ่ง ที่กล่าวนี้มีใช้ว่าเพลงทุกเพลงจะต้องมีหลายๆ ท่อนเสมอไป บางเพลงอาจมีท่อนเดียวจบ หรือมี 2 ท่อน หรือหลายๆ ท่อนจึงจบก็ได้
- **ทาง** คำนี้มีความหมายแยกได้เป็น 3 ประการ คือ
 - หมายถึงวิธีดำเนินทำนองโดยเฉพาะของเครื่องดนตรีแต่ละอย่าง เช่น ทางระนาดเอก ทางระนาดทุ้ม และทางซอ ซึ่งแต่ละอย่างต่างก็มีวิธีการดำเนินทำนองของตนเองแตกต่างกัน
 - หมายถึงวิธีดำเนินทำนองเพลงที่ประดิษฐ์ขึ้นโดยเฉพาะ เช่น ทางของครู ก, ครู ข, หรือทางเคียว ทางมอญ ทางพื้น ทางกรอ และทางลูกลือลูกซัด ซึ่งแม้จะบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีอย่างเดียวกันก็ดำเนินทำนองไม่เหมือนกัน

หมายถึงระดับเสียงของเพลงที่บรรเลง (Key) ซึ่งกำหนดชื่อเรือก เป็นที่หมายรู้จัก
กับทุกๆเสียง ดังจะจำแนกเรือกไล่คืบขึ้นไปทีละเสียงต่อไปนี้

ทางเพ็องออล่าง : (หรือทางในลด) เรือกตามชื่อลูกฆ้องวงใหญ่ ลูกที่
10 (นับจากลูกที่มีเสียงต่ำที่สุด) ลูกฆ้องลูกนี้เรียกว่า "ลูกเพ็องออล"
อนุโลมเทียบกันเสียงของคนตรีสากลตรงกับเสียง ฟา เพราะเมื่อ
บรรเลงทางนี้ เสียงฆ้องลูกนี้มักจะเป็นเสียงหลัก (Tonic) หรือเป็น
เสียงที่ปกครอง (Governing Sound) ทางนี้ใช้บรรเลงประกอบการ
แสดงละครดึกคำบรรพ์ หรือละครอื่นๆ ที่บรรเลงด้วยที่ไพฑอญไ้
นวนม เดิมเรือกการบรรเลงทางนี้เพ็องว่า "ทางเพ็องออล" แต่เมื่อมีทาง
บรรเลงของวงมโหรีและเครื่องสาย ซึ่งเรียกว่าทางเพ็องออลเหมือนกัน
จึงต้องแยกเป็นทางเพ็องออล่าง และทางเพ็องออลาน ที่เรือกทางนี้อีก
อย่างว่าทางในลดนั้น หมายถึงว่า บรรเลงลดจากทางในลงมา 1 เสียง
ทางใน : สูงกว่าทางเพ็องออล่าง 1 เสียง เสียงที่เป็น Tonic จึงเทียบได้กับ
เสียง ซอล ที่เรือกว่าทางในนี้เรือกชื่อตามที่ใช้เป็นในวงที่ไพฑอญ
ประจำกับเสียงนี้ ซึ่งเป็ไปได้กนัคและสะควกที่สุด ปีนี้อีชื่อว่า "ปี่ใน"
ทางนี้มักใช้บรรเลงประกอบการละครใน หรือละครนอกและโขนใน
ปัจจุบัน

ทางกลาง : สูงกว่าทางใน 1 เสียง เสียงที่เป็น Tonic จึงเทียบได้กับ
เสียง ลา ที่เรือกว่าทางกลางนี้ เรือกตามชื่อ "ปี่กลาง" ซึ่งใช้เป็ใน
วงที่ไพฑอญประจำกับเสียงนี้ได้กนัคและสะควกที่สุด ทางนี้ใช้บรรเลง
ประกอบการแสดงหนังใหญ่ และโขนในสมัยโบราณ

ทางเพ็องออลาน : (หรือทางนอกต่ำ) สูงกว่าทางกลาง 1 เสียง เสียงที่
เป็น Tonic จึงเทียบได้กับเสียง ซึนเฟลด์ ที่เรือกว่าทางเพ็องออลานนี้
เรือกตามชื่อ "ซอู้ดเพ็องออล" ซึ่งใช้เป็ประจำกับเสียงนี้ และเพื่อให้
แตกต่างกับทางเพ็องออล่าง จึงเดิมคำว่า "บาน" ดังกล่าวแล้ว ทางนี้
บางทีก็เรือกว่าทางนอกต่ำ เพราะต่ำกว่าทางนอกลงมา 1 เสียง และ
เรือกตามชื่อ "ปี่นอกต่ำ" ที่เป็ประจำกับเสียงนี้ได้กนัคและสะควกที่
สุด ทางนี้ใช้บรรเลงประจำกับการบรรเลงมโหรีและเครื่องสาย หรือ
ที่ไพฑอญที่บรรเลงเพลงสำเนียงมอญ เช่นแขกมอญ สูดสงวน

ทางกรวด : (หรือทางนอก) สูงกว่าทางเพ็องออลาน 1 เสียง เสียงที่
เป็น Tonic จึงเทียบได้กับเสียงโด ที่เรือกว่าทางกรวดเห็นจะด้วย
เป็นทางที่มีเสียงสูงที่สุดของการบรรเลงที่ไพฑอญ แต่ที่เรือกว่าทาง
นอกนั้นเรือกตามชื่อ "ปี่นอก" ที่เป็ประกอบกับเสียงนี้ได้กนัคและ
สะควกที่สุด โดสใช้นี้ออย่างเดียวกันกับที่เป็ในเป็ทางใน ทางนอกนี้
ใช้บรรเลงประกอบการขับเสภาหรือบรรเลงที่ไพฑอญวิริงโคด
ภาคี ละครนอกในสมัยโบราณซึ่งผู้แสดงเป็นชายก็ใช้เสียงนี้

ทางกลางแหบ : สูงกว่าทางกรวด 1 เสียง เสียงที่เป็น Tonic จึงเทียบ
ได้กับเสียง มี ที่เรือกว่าทางชวาก็เรือกตามชื่อ "ปี่ชวา" ซึ่งเป็ประจำ
กับการบรรเลงในทางนี้ได้กนัคและสะควกที่สุด ทางนี้ใช้ประจำกับ
การบรรเลงที่มีปี่ชวา เช่น เครื่องสายปี่ชวา เป็นคัม ๗๗ และการ
บรรเลงที่ไพฑอญนางหงส์ ซึ่งแม้จะผสมปี่ชวาที่ไม่บรรเลงทางชวา

หากแต่บรรเลงทางเพ็ชชอนหรือทางนอกค้ำ เพื่อสะดวกแก่การบรรเลงเครื่องดนตรีอื่นๆ ในวงปี่พาทย์

หมายเหตุ ทางทั้ง 7 เสียงนี้ มิใช่ขั้วมือบรรเลงทางซึ่งเป็นระดับเสียง (Key) ใด จะต้องคงอยู่ในทางนั้นเสมอไป เพราะเพลงบางเพลงทำนองผู้แต่งได้ใช้ระดับเสียงอยู่ในตัว หรือบางเพลงก็มีประเพณีกำหนดให้เปลี่ยนระดับเสียง ก็ต้องบรรเลงเปลี่ยนทางไปตามความเหมาะสมของเพลงนั้นๆ

• ทำนอง

คือเสียงสูงๆ ต่ำๆ ซึ่งสลับสับสนกัน จะมีความสั้นยาวแรงอย่างไร ก็แล้วแต่ความประสงค์ของผู้แต่งจะประดิษฐ์เรื้อยเรื้อย

• แนว

1. ขนาดหรือกำลังความซ้ำเร็วของการดำเนินจังหวะ ที่พูดกันว่า แนวดีก็ คือ ใน ขณะบรรเลงหรือขับร้อง ได้รักษาขนาดหรือกำลังความซ้ำเร็วของจังหวะไว้โดยเรื้อยหรือสม่ำเสมอและเหมาะสมกับทำนองเพลงนั้นๆ เพลงใด ครวงไหน ควรซ้ำเร็วเพียงใด ก็ปฏิบัติอย่างนั้น

2. การดำเนินทำนองของเครื่องดนตรีแต่ละอย่างหรือการขับร้อง ซึ่งตรงกับคำว่าทาง (สุคำว่า ทางข้อ) เช่น แนวปี่ แนวระนาดและแนวร้อง เป็นต้น แต่โดยมากมักจะใช้พูดเวลาที่สู้นี้ดโน้ตในจอับรวมเครื่อง (Score)

• ปรบไม้

เป็นชื่อของหน้าทับ (สุคำว่า หน้าทับ) ประเภทหนึ่ง ซึ่งมีส่วนติดก่อนซ้ำยาว (ทุกๆ อัครา มีความยาวเป็น 2 เท่าของหน้าทับสองไม้) สำหรับตีประกอบกับเพลงที่มีทำนองดำเนินประโศครวรรคตอนเป็นระเป็ชชอน

• ล่วงหน้า

(เป็นแบบหนึ่งของ "ฉีก" สุคำว่า ฉีก) หมายถึงการร้องหรือบรรเลงอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นเครื่องดนตรีอย่างใดอย่างหนึ่งพลิกเพลงทำนองบรรเลงโดยคิดทำนองให้สั้น เพื่อไปถึงเสียงที่จะตกจังหวะให้ตกก่อนเครื่องดนตรีอื่นๆ คือบรรเลงขึ้นต้นประโศครพร้อมกับเครื่องดนตรีอื่น แต่ให้ไปถึงที่สุดประโศครก่อน

อธิบาย : วิธีการบรรเลงแบบนี้ มักเป็นการบรรเลงประจำของระนาดทุ้มไม้ ทุ้มเหล็ก และซออู้ แต่เครื่องดนตรีอื่นๆ เช่น ระนาดเอก และซอด้วงก็มีใช้อยู่บ้างบางโอกาส ลักษณะของล่วงหน้ามีคังโน้ตด้วยอย่างข้งล่างนี้

ถ้าจะเปรียบเทียบกับคำข้งเหลื่อม จะเห็นว่าผิดกันตรงที่เหลื่อมแบ่งผู้บรรเลงเป็นพวกรหน้าพวกรหลัง ขนาดของประโศครบรรเลงยาวเท่ากัน พวกรที่ข้งเหลื่อมต้องบรรเลงขึ้นมาก่อน และเป็นการบรรเลงลมที่ทำนองผู้แต่งเพลงได้กำหนดไว้แล้ว (สุคำว่าเหลื่อม) ส่วนล่วงหน้าเป็นวิธี

การของเครื่องดนตรีอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้บรรเลงได้ประดิษฐ์ขึ้นเอง ไม่มีการแบ่งพวกและ
ทำนองที่บรรเลงก็ขึ้นต้นประโยคมาพร้อมๆ กัน หากเครื่องหาทางคิดให้สั้น ล่วงหน้าไปให้ถึง
เสียงที่เขาประโยคก่อนผู้อื่นเท่านั้น

- **ลัก**

หรือ “ลักจิงหะ” หมายถึงการร้องหรือบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีทั้งเครื่องทำ
ทำนองและเครื่องประกอบจิงหะ ซึ่งดำเนินไปโดยไม่ตรงกับจิงหะ เสียงที่หนักหรือน้ำจะลง
ตรงจิงหะ ก็ทำให้ตกลงในที่อื่นซึ่งไม่ตรงจิงหะ แต่การกระทำนี้เป็นการกระทำโดยเจตนา เพื่อ
ที่จะให้เกิดความไพเราะหรือร่าเริงไปอีกทางหนึ่ง ซึ่งไม่ถือว่าเป็นผิด ลักหรือลักจิงหะนี้
แบ่งออกไปได้เป็น 3 อย่าง คือ เหลื่อม ล่วงหน้า และช้อย (สุคำว่า เหลื่อม ล่วงหน้า และช้อย)
ซึ่งมีลักษณะต่างๆ กันทั้งนั้น

- **ลูกซัด**

เป็นวิธีการบรรเลงทำนองอย่างหนึ่งแบ่งเครื่องดนตรี (หรือร้อง) ออกเป็น 2 พวก
พวกหนึ่งเรียกว่าพวกหน้า (บรรเลงก่อน) อีกพวกหนึ่งเรียกว่าพวกหลัง (บรรเลงทีหลัง) ทั้ง 2
พวกนี้ผลัดกันบรรเลงคนละที เมื่อพวกหน้าบรรเลงไปหมดวรรคตอนแล้วพวกหลังจึงจะบรรเลง
บ้าง แต่ที่จะเรียกได้ว่า “ลูกซัด” นี้ เมื่อพวกหน้าบรรเลงเป็นทำนองอย่างหนึ่งแล้ว พวกหลังก็จะ
บรรเลงทำนองให้ผิดแผกแตกต่างไปอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่เหมือนกับทำนองของพวกหน้า ทำนอง
ที่ผลัดกันบรรเลงนี้ไม่บังคับว่าจะสั้นยาวเท่าใด ทั้งนี้แล้วแต่ผู้แต่งจะประดิษฐ์ขึ้น อย่างสั้นที่สุด
อาจผลัดกันทำเพียงพวงละพยางค์เดียวก็ได้

- **ลูกล้อ**

เป็นวิธีการบรรเลงทำนองอย่างหนึ่งที่แบ่งเครื่องดนตรี (หรือร้อง) ออกเป็น 2 พวก
พวกหนึ่งเรียกว่าพวกหน้า อีกพวกหนึ่งเรียกว่าพวกหลัง ทั้ง 2 พวกนี้ผลัดกันบรรเลงคนละที เมื่อ
พวกหน้าบรรเลงไปหมดวรรคตอนแล้ว พวกหลังจึงจะบรรเลงบ้าง (เช่นเดียวกับคำว่าลูกซัดที่
กล่าวมาแล้ว) แต่ที่จะเรียกได้ว่า “ลูกล้อ” นี้ เมื่อพวกหน้าบรรเลงไปเป็นทำนองอย่างใด พวก
หลังก็จะบรรเลงเป็นทำนองซ้ำอย่างเดียวกันกับพวกหน้า และทำนองที่ผลัดกันบรรเลงนี้ ก็แล้ว
แต่ผู้แต่งจะประดิษฐ์ขึ้น จะสั้นยาวเท่าใดหรือเพียงพยางค์เดียวก็ได้

อธิบาย : ถ้าจะเปรียบเทียบคำว่า “ลูกซัด” กับ “ลูกล้อ” ให้เข้าใจง่าย จงจำไว้ว่า ถ้า
พวกหลังบรรเลงไม่เหมือนพวกหน้าก็เป็นลูกซัด หากพวกหลังบรรเลงเหมือนพวกหน้าก็เป็น
ลูกล้อ เช่นเดียวกับคำพูดของคน 2 คน คนแรกพูดอย่างหนึ่งอีกคนพูดไปเสียอย่างหนึ่งไม่เหมือน
กัน ก็เรียกว่าพูดซัดหรือซัดคย ซึ่งตรงกับลูกซัด ถ้าคนแรกพูดอย่างใด อีกคนที่พูดเหมือนอย่าง
นั้น ก็เรียกว่าเลียน หรือ ล้อ หรือ ล้อเลียน ซึ่งตรงกับลูกล้อ

- **ลูกหมด**

เป็นชื่อเพลงประเภทหนึ่ง ซึ่งเป็นเพลงสั้นๆ มีจิงหะเร็ว เทียบเท่ากับจิงหะหน้า
ท้ายสองไม้จันเดียวหรือครึ่งจัน สำหรับบรรเลงค่อห้าเพลงต่างๆ เพื่อแสดงว่าจบ (หมด)

- **สองชั้น**

เป็นคำกำหนดอัตราของหน้าทับและเพลง ซึ่งมีประโยคและจิงหะหน้าทับขนาด
ปานกลาง มีความยาวมากกว่าอัตราซิมเดียวอีกเท่าตัว ถ้าจะเทียบกับโน้ตสากล โยจิงหะหน้า
ทับหนึ่งๆ หากเป็นประเภทสองไม้ จะมีความยาวเท่ากับ 2 ห้องของจิงหะ 2/4 และถ้าเป็น
ประเภทปรุบไก่ ก็จะมีมีความยาวเท่ากับ 4 ห้องของจิงหะ 2/4

- **สองไม้**

เป็นชื่อของหน้าทับ (คู่คำว่าหน้าทับ) อย่างหนึ่ง ซึ่งมีมาก่อนข้างสิ้น เพื่อสะดวก และเหมาะสมแก่ทำนองเพลงที่มีประโยคสั้นๆ หรือเพลงที่มีทำนองพลิกเพลง หรือเพลงที่กำหนดความยาวไม่แน่นอน

อธิบาย : หน้าทับแบบนี้ นักปราชญ์ทางดนตรีไทยในสมัยโบราณได้คิดขยายขึ้นจากลำน้ําการตีเครื่องหนังของหน้าทับเพลงเรวอีกเท่าตัว (เป็น 2 ชั้น) สำหรับตีประกอบกับการร้องต้นแบบหนึ่งชื่อเรียกว่า “ต้นสองไม้” การร้องต้นสองไม้นี้ ผู้ร้องย่อมร้องพลิกเพลงไปต่างๆ และมีความยาวไม่แน่นอน ซึ่งการแสดงละครนอก เพลงจ้อย แอ้ว และดึก ยังนำมาใช้ร้องในเวลาที่ต้องการรวบรัดและดำเนินเรื่องอยู่ในปัจจุบัน หน้าทับที่กล่าวนี้จึงมีชื่อเรียกว่า “สองไม้” แม้ในสมัยที่เกิดทำนองเพลงอัตรา 3 ชั้นขึ้น หน้าทับนี้ก็ขยายเข้าไปด้วยคามส่วน และคงเรียกว่าหน้าทับสองไม้เช่นเดิม ไม่ว่าจะเป็นอัตรา 3 ชั้น 2 ชั้น หรือข้ามคี่ตัว หน้าทับสองไม้ 2 ชั้นนี้เป็นมูลให้คิดหน้าทับอื่นๆ ขึ้นอีกหลายอย่าง เช่น หน้าทับเช่นเหล็ก หน้าทับลาว หน้าทับแจ่มจัน เป็นต้น

- **สำเนียง**

หมายถึงกระแสของทำนองเพลงที่ได้ประดิษฐ์ขึ้น กระทำให้งังเกิดความรู้สึกและทราบได้ว่าเป็นเพลงจำพวกใด ชนิดใด และภามาใด คำพิงเพอที่ว่า “สำเนียงเอกภามา” หมายถึงสิ่งที่เราได้รับความรู้สึกจากเสียงพูดของคน ซึ่งมีสำเนียงต่างๆ กัน ทำให้เราทราบได้ว่าผู้พูดนั้นเป็นภาษาอะไร หรือชาวเมืองไหน และสำเนียงที่เราได้รับจากการฟังเสียงของทำนองเพลงคนตรี ก็สามารถทำให้ทราบได้ว่าเป็นเพลงจำพวกใด ชนิดใด และภามาใด ได้เช่นเดียวกัน

- **หน้าทับ**

วิธีตีเครื่องดนตรีที่ซึ่งด้วยหน้าทับที่เลียนเสียงมาจาก “ทับ” เช่น ตะ โพนและกลองแขก เป็นต้น ซึ่งมีบัญญัติเป็นแบบแผนสำหรับตีประกอบจังหวะประจำกับทำนองเพลงไทยเฉพาะ

อธิบาย : ทับเป็นชื่อเครื่องดนตรีที่ซึ่งด้วยหน้าทับเดียว ใช้ตีประกอบจังหวะทำนองคนตรีมาแต่โบราณ สมัยปัจจุบันเรียกว่า “โพน” (ที่ตีคู่กับระนาดในวงมโหรี) หน้าทับอันสำคัญของทับคือตีประกอบจังหวะให้ถูกต้องกับประโยคเพลง และกลมกลืนกับทำนองเพลงร้องหรือคนตรี หมายความว่าทับก็ต้องตีเป็นเพลง แต่เสียงของทับไม่สามารถตีเป็นทำนองได้ จึงตีแต่เพื่อเป็นเครื่องบอกส่วนลัดและประโยคของเพลงนั้นๆ วิธีตีทับประจำเพลงนี้ ผู้ร้องหรือผู้บรรเลงคนตรีต้องยึดถือเป็นสิ่งสำคัญด้หรือบรรเลงเพลงใดไม่ตรงกับวิธีของทับ ก็ถือว่าเพลงเกิดโดยขาดหรือทับจึงเป็นเสมือนผู้กำกับอันสำคัญ เป็นหัวหน้าของบทเพลงอย่างหนึ่ง วิธีตีหรือเพลงของทับนี้ประกอบจังหวะขึ้นตามกาลสมัย โดนใช้วิธีเลียนเสียงมาจากทับอีกหลายอย่าง เช่น ตะ โพน สองหน้า กลองแขก กลองมลายู เป็นต้น แม้แต่ทับซึ่งเป็นขลุ่ยเค็ม ก็ยังเพิ่มกลองระนาดเข้าตีสองคแทรกเป็นคู่กัน วิธีหรือเพลงของเครื่องซึ่งด้วยหน้าทับพวกนี้ จึงเรียกว่า “หน้าทับ” ทั้งหมด

- **เหลื่อม**

เป็นแบบหนึ่งของ “ลัด” คู่คำว่า ลัด หมายถึงการบรรเลงที่แบ่งเครื่องบรรเลงออกเป็น 2 พวก เป็นพวกหน้าทับพวกหลัง (เหมือนบรรเลงลูกลัดหรือลูกขิด) ทำนองที่บรรเลงของพวกหน้าทับพวกหลังเป็นอย่างเดียวกันมีความยาวเท่ากัน แต่พวกหน้าบรรเลงก่อนพวกหลังเล็กน้อย เพราะฉะนั้นพวกหน้าก็จะต้องหมดก่อนพวกหลังเท่ากับระที่ได้อันบรรเลงขึ้นมาก่อน

และเสียงสุดประโยคของพวกหน้าก็ตกลงก่อนจังหวะ ประโยคที่บรรเลงเกลื่อนนี้จะสั้นยาวเพียงใดก็แล้วแต่ความประสงค์ของผู้แต่ง

อธิบาย : การบรรเลงเกลื่อนก็ตรีตาเหมือนเส้นตรง 2 เส้น ซึ่งมีความยาวเท่ากันและขีดให้ขนานกัน แต่ให้เส้นที่ 1 เกลื่อนมาข้างหน้า ก็จะแลเห็นว่าปลายเส้นที่ 1 นั้นสุดลงก่อนเส้นที่ 2 ดังภาพนี้

..... เกลื่อน โยค ๓๗

เส้นที่ ๑ _____

เส้นที่ ๒ _____ (เรลือม)

↑
จังหวะ

เปรียบเทียบการบรรเลงของพวกหน้า

เปรียบเทียบการบรรเลงของพวกหลัง

หากเขียนเป็นโน้ต ก็จะเป็นดังนี้

พวกหลัง
ทำนองปรกติ

พวกหน้า
ทำนองเรลือม

การบรรเลงแบบเรลือมนี บางท่านก็เรียกว่า "สว่างหน้า" ซึ่งก็นับว่าถูกเหมือนกัน แต่ยังมีวิธีบรรเลงอีกแบบหนึ่งที่เรียกว่าสว่างหน้า (ดูคำว่า สว่างหน้า)

หมายเหตุ จากศัพท์สังคีตของ อาจารย์มนตรี ตราโมท (กองศิลปศึกษา กรมศิลปากร 2531)